CELJSKI tednik

Celje, 17. avgusta
Leto XII. štev. 32

CENA IZVODU 20 DIN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

LIST IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK«

ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

BRIGADIRSKI JUBILEJ

Te dni je minilo 20 let od takrat, bilo je v avgustu 1942. leta, ko so mladi ljudje iz Bosne tik pred nosom okupatorja odpeljali dobršen del letnega pridelka pšenice in ga oddali partizanom. To akcijo štejemo kot prvo mladinsko akcijo, dejanje, ki je takrat presenetilo vso Bosno in tudi našo širšo domovino.

Morda je prav, da se ob dvajsetletnici mladinskih delovnih brigad spomnimo vseh tistih akcij, ki so toliko pripomogle k obnovi in izgradnji naše dežele: proge Brčko-Banovići, Šamac-Sarajevo, gradnje novega Beograda, del v Zenici in nato leta 1953., ko je mladina začela graditi avtocesto Zagreb-Beograd, prvi del velike mladinske akcije »Bratstva in enotnosti«, avtoceste od Ljubljane do Djevdjelije. Res je, da so to obveznost sprejeli nekaj let kasneje, vendar je odsek od Zagreba do Beograda pomenil začetek tega velikega uspeha jugoslovanske mladine. Leta 1958. so mladi ljudje zasadili krampe in lopate na odseku od Ljubljane do Zagreba, leto dni kasneje v Makedoniji, 1960. leta pa na odseku od Paračina do Niša. Leta 1961. je mladino sprejela Grdelica, letos pa gradijo odsek od Osipaonice do Paračina. Za prihodnje leto ostane le še manjši del ceste od Osipaonice do Beograda, ki pa ga verjetno ne bodo več gradile mladinske delovne brigade. Računamo namreč lahko, da bo prihodnja zvezna delovna akcija ali na Jadranski magistrali ali pa na gradnji proge od Sežane do Kopra.

V dobrem desetletju večjih mladinskih delovnih akcij pa se je življenje v brigadah v marsičem spremenilo. Medtem, ko so prve brigade delale v izredno težkih okoliščinah, je danes na delovnih akcijah popolnoma drugače. Akcije imajo velik vzgojni pomen, pravijo, da so najuspešnejša življenjska šola mladih ljudi, poleg tega pa so prav gotovo velik in tehten prispevek k vsesplošnim prizadevanjem za rast naše socialistične ureditve. V zadnjem času so mladinske delovne akcije stopile namreč v korak z razvojem našega družbenega upravljanja. Sveti brigad in sveti naselij opravljajo danes velik del tistega, o čemer so nekoč odločali štabi in manjše skupine ljudi. Sistem brigadne samouprave se iz leta v leto krepi, spreminja in dopolnjuje z novimi izkušnjami.

Celjska mladina je vsa leta uspešno izpolnjevala obljube, ki jih je sprejela Ljudska mladina. Na avtocesti »Bratstva in enotnosti« je doslej sodelovalo že okrog tri tisoč Celjanov in dobra četrtina njih je osvojila udarniško značko.

Celjske brigade so bile vsa leta nad najboljšimi. Želimo, da bi bilo tudi vnaprej tako. Naj bo torej letošnje leto praznik vseh tistih mladih, zavzetih ljudi, ki so doslej tako prizadevno in toplo izpolnjevali obljubo, ki so jo naši mladi državljani sprejeli do domovine in tovariša Tita.

S POSVETOVANJA O GOSPODARSTVU

S ŠE VEČ PRIZADEVNOSTI V DRUGO POLLETJE

Pred dnevi je bilo v Celju posvetovanje o gospodarjenju v industrijskih podjetjih našega okraja. Posvetovanje je sklical okrajni komite Zveze komunistov, o nalogah gospodarskih organizacij pa so razpravljali v skladu s smernicami četrtega plenuma Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije

Kljub temu, da podatki o proizvodnji v mesecu juliju kažejo precej ugodno sliko, **bodo morali komunisti v gospodarskih organizacijah odslej posvečati za še boljšo in večjo proizvodnjo še več popornosti. Predvsem pa ob teh nalogah ne bi smeli pozabiti na sistematično poglabljanje sistema delavskega samoupravljanja, kar je nedvomno vsaj tako pomembna naloga kot težnja za čimboljšo izpolnitev proizvodnih načrtov.**

Letošnji letni plan izvoza celjskega okraja je bil v prvem polletju dosežen s 46 odstotki, kaže pa, da se bo do konca leta stanje še izboljšalo. Tako so v mozirski občini letos izvozili že več lesa kot lani vse leto, imajo pa tudi možnosti, da izvažajo še embalažo iz bukovine. V izvoz pa so se vključile tudi lesne industrije ostalih občin: Galanterija iz Rimskih Toplic, lesni obrat iz Mestinja itd. Ko so na posvetovanju govorili o izvozu, so poudarili, da bi izvoz ne smel biti samo sredstvo za povečanje dohodka, temveč, da bi ga morali obravnavati predvsem s stališča ekonomičnosti širše skupnosti — s stališča okraja, republike in celo zveze.

Dokaj razveseljiv je tudi podatek, **da je storilnost narasla za štiri odstotke. V zvezi s tem so na posvetovanju obsežno razpravljali o odvišni delovni sili. Ne gre za to, da bi z odpuščanjem pretiravali, vendar pa je razumljivo, da pretirana občutljivost pri tem vprašanju ni na mestu.** Podobno bi morali obravnavati tudi vprašanje delitve osebnih dohodkov. Le-ti naj bi naraščali v skladu z večjo in boljšo proizvodnjo, v gospodarskih organizacijah pa naj bi vodili tudi računa o tem, da ne bi dohodki niti preveč poskočili, niti preveč padli.

Eno izredno pomembnih vprašanj je še vedno skrb za modernizacijo in sodobnejšo organizacijo proizvodnje. Z »mojstrsko politiko, ki je marsikje pri nas še precej zakoreninjena, bi morali enkrat za vselej obračunati. Proizvodnjo naj vodijo taki strokovnjaki, ki jih sedanji čas še ni prerasel, ki sta jim kooperacija in specializacija proizvodnje nujni in razumljivi itd. Isto velja za izbiro ljudi za vodilna in ključna delovna mesta.

Na posvetovanju so priporočili občinskim komitejem Zveze komunistov, da vzpostavijo z gospodarskimi organizacijami svojega območja še tesnejše, pristnejše delovne odnose. Hkrati naj bi v občinah poskrbeli tudi za to, da bi bili komunisti v gospodarskih organizacijah v resnici dobro obveščeni o tekočih problemih gospodarske organizacije in komune, kajti le tako bodo lahko v polni meri izpolnjevali naloge, ki jih je prednje postavil četrti plenum Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije.

-ij

Hmeljska sezona pred durmi

V teh dneh smo obiskali Savijsko dolino. Nestrpna je. Kobulice hitro dozorevajo in kmalu se bodo zlile po hmeljiščih množice obiravk. Najprej smo se pozanimali, kako bo letos z obiravci. Velja pripomniti, da povsod delajo prednost rednim obiravkam in skupinam, ki prihajajo ob obiralni sezoni redno v Savinjsko dolino. Veliko je tudi posebnih delovnih dogovorov, veliko dogovorov pa še drži od lani. Kajti tudi obiravke rade vidijo, da je v štirinajstih dneh kolikor traja obiralna sezona, zanje preskrbljeno. Zaradi tega raje prihajajo nazaj tja, kjer so imele lani dobre življenske in delovne pogoje.

Ta preprosta resnica, smo zvedeli, je mnogokrat tudi usodna. Kajti hmelj mora biti pravočasno obran — od tega je odvisna tudi kvaliteta. Zaradi tega posvečajo savinjski hmeljarji posebno pozornost obiravcem, zlasti pa to velja za družbeni sektor. Novi nastanitveni prostori pričajo o tem, notranja ureditev prostorov in še posebna skrb za prehrano. Le tako, sodijo, bo možno zaustaviti upadanje števila obiravcev.

VESOLJE

V Sovjetski zvezi so v soboto in v nedeljo izstrelili dve novi vesoljski ladji.

Najprej so v soboto izstrelili vesoljsko ladjo VOSTOK III, ki jo je upravljal major **Andrijan Nikolajev.** Dan zatem skoraj ob istem času — nekoliko po enajsti uri — so izstrelili še eno vesoljsko ladjo VOSTOK IV, ki jo je upravljal podpolkovnik **Pavel Popovič.**

Izstrelitev hkrati dveh vesoljskih ladij s kozmonavti v Sovjetski zvezi je velik uspeh, hkrati pa tudi uspeh v skupnem prizadevanju vsega sveta za prodiranje človeka v vesolje. Več o tem pomembnem dogodku poročamo na 8. strani.

Na sliki: **Pavel Popovič,** ki so ga z vesoljsko ladjo izstrelili na krožno pot okoli Zemlje dan po začetku vesoljskega potovanja petega vesoljskega potnika majorja **Andrijana Nikolajeva.**

Velenje se je odelo v črnino

V ROVU SO SE ZASTRUPILI S PLINOM ALOJZ JELEN, JOŽE NACHTIGAL, SREČKO PEROČA IN KAZIMIR PETEK — 5.000 LJUDI NA POGREBU

Minuli petek je zahodno polje velenjskega premogovnika pretresel alarm. Močan pok v globini 400 metrov in strupen plin, ki je prihajal iz enega rova, ni obetal nič dobrega. Reševalne ekipe so se primerno opremljene hitro spustile v tisto smer. Reševavca Knez in Pirc sta kmalu prinesla iz rova prvega ponesrečenca — Justina Drevšnika. Druga dva reševavca Rajter in Pavčič sta našla ponesrečena rudarja Jožeta Nachtigala in Srečka Peroša. Ostalih dveh rudarjev iz iste skupine niso našli. Videti je bilo, da sta zasuta ob odkopnem stroju. Pričeli so z odkapanjem in čez nekaj ur res našli še Alojza Jelena in Kazimira Petka.

Ponesrečenim so takoj pomagali z umetnim dihanjem, toda pomagalo ni nič. Rešili so le Justina Drevšnika, ki je bil najbolj oddaljen od kraja nesreče. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, od koder so že naslednji dan sporočili, da njegovo življenje ni več v nevarnosti. Tako je nesreča terjala kar štiri življenja, štiri rudarje v starosti od 28 do 35 let, ki so postali žrtve med premogovnimi plastmi stisnjenega ogljikovega dvokisa. Izguba je težka, huda za družine pokojnih in boleča za ves rudarski kolektiv.

Rudarji so nam pripovedovali, kako si razlagajo nastanek nesreče. Po njihovem mnenju se je odkopni stroj približal razpoki ali votlini, v kateri je bil ogljikov dvokis pomešan z metanom pod močnim pritiskom. Ko je stena do te votline postala že dovolj tanka, jo je plin prelomil. Premog je zasul odkopni stroj in rudarja, ki sta delala od njem, nakar se je strupeni plin naglo razširil po rovu. V trenutku je s prahom vred, ki je nastal ob tem močnem poku premoga, zajel okrog 30 metrov oddaljena rudarja Nachtigala in Perošo, nato pa še blizu 170 metrov naprej Drevšnika. Slednji je pričel teči proti rovu s svežim zrakom, vendar je spotoma padel in obležal. Tam so ga našli rešitelji. Nobeden rudar ni imel časa, da bi poiskal bombo s kisikom in se tako zavaroval pred plinom. To je onemogočil tudi gost prah, ki je do kraja zmanjšal vidljivost.

Velenje se je ob tej izgubi vso odelo v črnino. Odpovedali so vse prireditve, razobesili črne zastave na najvišje stavbe in nacionalne, partijske na pol droga. Krste s pokojniki so že v soboto položili na oder v avli kulturnega doma. Rudarji v uniformah so postavili neprekinjeno častno stražo. Člani rudarskega kolektiva in drugi prebivavci Velenja in okolice so v velikem številu popoldne in v nedeljo prihajali po zadnje slovo od dragih tovarišev. Mnogi so prinesli vence, med njimi tudi delegacije številnih rudarskih in drugih kolektivov.

Pogreb je bil v nedeljo popoldne. V Velenju se gotovo še nobenega pogreba ni udeležilo toliko prebivavstva. Kljub popoldanski vročini se je zbralo pred kulturnim domom kakih 5.000 ljudi. Ko so krste pokojnikov prenesli na ploščad pred domom, sta se v imenu rudarjev in prebivavcev poslovila predstavnik krajevne organizacije SZDL, rudar Jože Vovk in sekretar rudniškega komiteja ZKS Ciril Grebenšek.

Za njimi je spregovoril še član republiškega izvršnega sveta Riko Jerman, ki je izrekel globoko sožalje družinam ponesrečenih in rudarskemu kolektivu v imenu Izvršnega sveta LRS in Ljudske skupščine. Ob tej priložnosti je tov. Jerman dejal, da nas ta dogodek opozarja, da storimo vse potrebne varnostne ukrepe za zavarovanje zdravja in življenj proizvajavcev in da pri tem ne štedimo naporov in materialnih sredstev.

Po igranju žalostink in nastopu pevskega zbora »Kajuh« iz Velenja se je razvil pogrebni sprevod v smeri velenjskega pokopališča v Šmartnem nad Velenjem. V pogrebnem sprevodu so bili nosivci praporjev, 600 uniuniformiranih rudarjev, nosivci vencev, atletska reprezentanca Jugoslavije, ki trenira v Velenju, drugi člani rudniškega in drugih kolektivov, številne godbe in ostalo prebivavstvo. Poleg domače godbe so prišle še rudarske godbe iz Zabukovice, Trbovelj in Zagorja ter godba šoštanjske Svobode.

Krste so vozili na dveh kamionih. Na velenjskem pokopališču je še zadnji spregovoril pokojnim rudarjem v slovo predstavnik rudniške sindikalne podružnice Erno Rahten. Alojza Jelena in Srečka Peroša so pokopali na velenjskem pokopališču, Jožeta Nachtigala so odpeljali naprej na šoštanjsko in Kazimira Petka na šaleško pokopališče.

J. V.

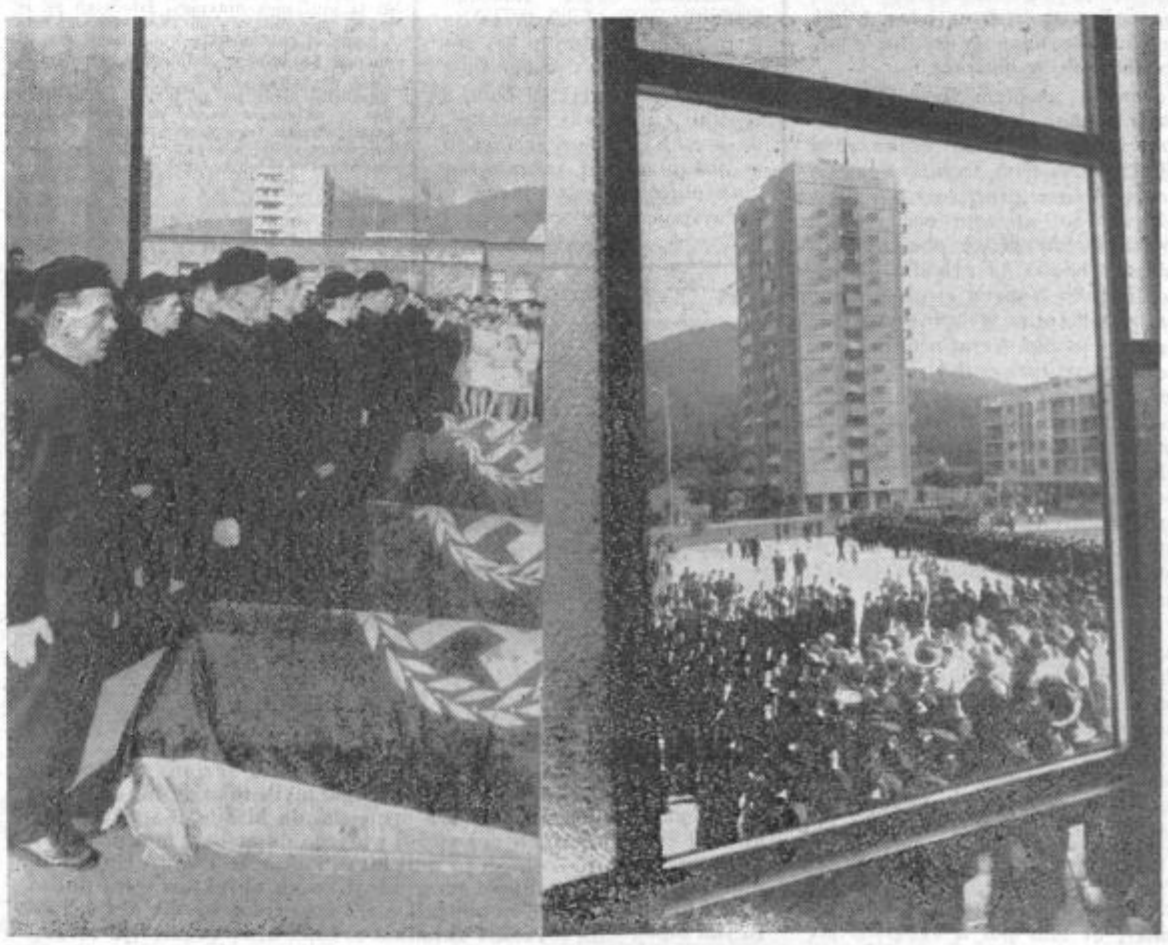

Izvoz še vedno aktualna naloga

Zlasti okrajna gospodarska zbornica, a tudi podjetja, si prizadevajo, da bi izvoz čimbolj pospešili. Izhajajo namreč iz dejstva, da industrija celjskega okraja, ki veliko izvaža, potrebuje še vedno precej več uvoženega reprodukcijskega materiala. To sicer ne velja za velike izvoznike, ki sebe »sami« oskrbujejo z uvoženim reprodukcijskim materialom, temveč za one veje industrije ali podjetja, ki rabijo uvožene surovine, a se doslej še niso vključili v zunanjo trgovino.

*Zaradi tega pripravlja gospodarska zbornica temeljito **analizo realnih možnosti** še **nekaterih gospodarskih organizacij, da se vključijo v izvoz.** Kajti tudi v okrajnem merilu je ugodnejše, če se uravnovesi uvoz z izvozom — vsaj to, kajti še bolje je, če bi dosegli ugodnejše razmerje. In prav za to že po bežnih analizah obstajajo pogoji.*

Zanimiv je zlasti primer tekstilne tovarne Juteks iz Žalca. Le ta se je takoj po začetku obratovanja predilnice odločila, da se bo skušala vključiti med izvoznike. Precej naporov je bilo potrebno. Toda uspelo jim je. Tako je že prvi aranžman bil ugoden. Prve količine so namreč dobivali v Italiji. Tako so tudi naslednji dogovori enako usmerjeni v zahodne dežele, kajti kvaliteta njihovih jutnih tkanin jim omogoča odločilno prednost v hudi konkurenci.

Razumljivo pa je, da je osvajanje tujega tržišča zahtevno delo in da bi včasih nezadostno poznavanje tujega tržišča lahko celo škodovalo podjetjem. Zaradi tega bo gospodarska zbornica zlasti vprašanje vključevanja novih gospodarskih organizacij v izmenjavo s tujino posebno proučila. To pa bo v novih pogojih delovanja združene gospodarske zbornice tudi mnogo laže, kajti le-ta razpolaga že sedaj z dobrimi strokovnjaki, kar je eden bistvenih pogojev za temeljito delo na tem področju.

ZMAGO LIKAR GRE V LJUBLJANO

Dosedanji direktor zdravilišča v Dobrni **Zmago Likar,** ki je doslej bil tudi pobudnik razvoja Dobrne kot turističnega kraja, se bo odselil v Ljubljano, kjer bo kot smo zvedeli, prevzel mesto direktorja hotela Union.

Istočasno smo tudi zvedeli, da ga bo na dosedanjem delovnem mestu zamenjal dosedanji podpredsednik občinskega ljudskega odbora v Šmarju Lojze Krivec, ki bo ta čas končal višjo gostinsko šolo.

VREME

Od 16. do 26. avgusta

Okrog 20. avgusta padavine z nevihtami in ohladitev. V ostalem lepo vreme in po 23. avgustu zelo vroče.

Dr. V. M.

Pogled po svetu

Med tista načela, ki se nam zde danes popolnoma jasna in občeveljavna, spada tudi pravica do samoopredelitve naroda. Ni pa nam to načelo razumljivo, če se ga oklepajo Nemci v svoji politični borbi za združitev. Res je, vsi narodi imajo to pravico, tudi Nemci, čeprav ga drugim narodom nikoli niso priznali. Če ga priznamo tudi Nemcem, je treba najprej določiti objektivne pogoje, ki bi začrtali, koliko in kdaj velja to načelo tudi za Nemce.

V bistvu nemškega problema je danes že velika zmeda, ni jasno kaj je pravica, kaj obveznost, kaj vzrok in kaj posledica. V Zahodni Nemčiji bi radi zakrili vse, iz česar je nemški problem sploh nastal. Pri tem so Nemcem bistveno pomagali zapadni zavezniki, ki so jih vzeli v svoj vojni tabor kot vojne tovariše, preden so z Nemčijo sploh sklenili mir in preden so se z njimi pogovorili o razmejitvi interesov. Tako zdaj ni čudno, če nemški problem že ogroža svetovni mir, ker pritiska kot maščevalna prikazen na odnose med nekdanjimi zavezniki zoper fašizem. Pozablja se, zakaj je prišlo do vojne l. 1939 in 1941, kaj se je vse v vojni godilo in kako se je vojna končala. Nedvomno, Zahodna Nemčija danes predstavlja na novo oživelo militaristično in imperialistično Nemčijo, ki tega svojega značaja niti nič kaj spretno ne zakriva. V skladu s tem terja rešitev nemškega vprašanja, ne glede na interese narodov, ki jih je fašistična Nemčija ogrožala in ki jim tudi danes neženirano grozi.

Za Zahodno Nemčijo je danes glavni problem rešitev Nemčije in to z enostavno pridružitvijo Vzhodne Nemčije, češ da ta itak predstavlja manjši del nemškega ozemlja.

Toda nemški problem je še vedno problem varnosti, ne samo stvar likvidacije vojne, je problem sosednih narodov. Zgodovina Nemčije kaže, da so v njej vedno vstajali avanturisti, ki so ogrozili ne samo varnost, ampak celo življenje sosednih narodov. Če bomo torej nemški problem reševali s tega vidika, potem morajo ti ogroženi narodi sodelovati in zavarovati tak mir, da bo nemška nevarnost vsaj za nekaj generacij odstranjena.

Z drugo besedo nemški problem ima svojo nemško stran, ki je nobeden ne spodbija: združitev, ima pa tu svojo mednarodno stran: likvidacijo vojne, ki jo je zakrivila Nemčija. Mir de facto je vzpostavljen, treba ga je zavarovati. Če zdaj Nemčija vpije o načelu samoopredelitve, to ni niti logično niti opravičljivo in je pravzaprav agresivno dejanje: Ni navada v zgodovini, da bi se premagana država, ki se je tako pregrešila nad mednarodnim pravom, sklicevala na pravico samoopredelitve. Nemška združitev torej ni notranji nemški problem, marveč stvar vseh narodov, ki jih je Nemčija napadla in jim povzročila tolikšne nesreče.

Nemški problem se je seveda zapletel, čim je Churchill v Fultonu sprožil hladno vojno med ZDA in SZ. Čim je bila Nemčija pritegnjena v prestižni spor obeh blokov, že ni bilo več realnih možnosti, da bi se obe Nemčiji združili bodisi na zahodni ali vzhodni bazi. Nobena stran k temu ne privoli in, ne delajmo si utvar, ne bo privolila. Nemški narod sam ne more več razsojati o svojem narodnem teritoriju, ni možno nobeno glasovanje, ni politični in tehničnih pogojev za to. Zapadni blok ne pristaneta na to, ker sploh ne priznava Vzhodne Nemčije, vzhodni pa zato ne, ker bi glasovanje na vsem nemškem teritoriju pomenilo aneksijo Vzhodne Nemčije k Zahodni.

Dejstva so torej taka, da mednarodni status nemške države ni določen. Obe nemški državi nista od vseh priznani, zato ni možen noben napredek v reševanju nemškega vprašanja. Napredek bi tu pomenil napredek k svetovnemu sporazumu. Za ta sporazum pa je najmanj navdušena Zahodna Nemčija sama, kar kaže njena notranja in zunanja politika. Če bi se tu voz premaknil v pravo smer, bi bila pot k svetovni pomiritvi utrta.

Resnost in odgovornost skoraj na vsakem koraku

POGOVOR S PREDSEDNIKOM CELJSKE OBČINSKE KOMISIJE ZA IZVAJANJE PREDPISOV O DELITVI DOHODKA GOJMIROM MELIKOM.

Te dni bo občinska komisija za izvajanje predpisov o delitvi čistega in osebnih dohodkov v Celju opravila tako imenovano prvo fazo svojega dela; do 20. tega meseca bo namreč končala s pregledi dokumentacije o delitvi čiste ga dohodka v 1961. letu v vseh podjetjih, to je v okoli sto gospodarskih organizacijah, razen v ustanovah. Dosedanje delo ter ugotovitve komisije so bile tudi predmet razgovora, ki smo ga imeli z njenim predsednikom Gojmirom Melikom.

— Na splošno lahko ugotavljamo, da so se gospodarske organizacije lotile zahtevnega in družbeno pomembnega dela z veliko odgovornostjo. To še posebej velja za ogromno večino industrijskih podjetij, saj v teh primerih ni šlo samo za dokumentacijo, marveč tudi za podrobno analizo notranjih dogajanj v kolektivih, seveda tistih, ki se kažejo v luči delitve čistega dohodka na sklade in osebne dohodke, je med drugim dejal tov. Melik, ko smo mu zastavili vprašanje o splošnih vtisih komisije, ki jih je dobila pri obravnavi dokumentacije o delitvi čistega dohodka v lanskem letu. **In še nekaj, dokumentacija, ki smo jo obravnavali, je bila verno zrcalo vsega titistega dela, ki so ga kolektivi in njihovi upravni organi samoupravljanja opravili v tem času. Namreč, če so to delo opravili v širšem krogu in če so o delitvi čistega dohodka razpravljali tudi delavski sveti, potem je bila tudi dokumentacija dosti bolj popolna, kot pa če so to napravili v ozkem krogu ljudi iz uprave podjetij.** Slednjo pomanjkljivost smo opazili pri nekaterih gostinskih podjetjih, kot pri Ljudski restavraciji ter restavraciji Pošta, kjer delavski sveti niso razpravljali, oziroma niso potrdili predloženih dokumentacij o delitvi čstega dohodka.

Kot rečeno, je nadaljeval tov. Melik bomo od 20. avgusta tega meseca končali s pregledi dokumentacije o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij v 1961. letu. Takoj za tem pa se bomo lotili drugega dela, namreč pregleda spremenjenih oziroma izpopolnjenih pravilnikov o delitvi čistega in osebnih dohodkov v letošnjem letu. Razen tega nas še čaka poročilo, ki ga bomo pripravili za skupno sejo obeh zborov občinskega ljudskega odbora in na kateri bomo zelo konkertno in kar se da natančno obravnavali določene probleme, ki smo jih zasledili. Gre namreč tudi za takšne, ob katerih ljudski odbor ne more ostati ravnodušen marveč bo moral v določeni obliki pomagati, da bodo prizadeti kolektivi laže premostili težave, v katere so priši tudi zavoljo nekaterih objektivnih pogojev. Menim, da bo največjo pomoč potreboval kolektiv tovarne tehtnic, ki je zašel v težave predvseem zaradi zastoja prodaje tehtnic. O takih in podobnih problemih bo govora na bližnji seji ljudskega odbora.

— Ali bi hoteli nanizati nekatere najznačilnejše slabosti, ki ste jih opazili pri svojem delu in ki so jih napravili kolektivi pri delitvi čistega dohodka v lanskem letu?

— V nobenem primeru, ki smo ga doslej obravnavali ne gre za velike napake: ne gre torej za takšne, ki bi jih morali obešati na veliki zvon. Navzlic temu pa smo vendarle ugotovili določene popomanjkljivosti, ki smo jih skupaj s predstavniki kolektivov analizirali. Razveseljivo je tudi to, da so kolektivi sprejeli naše pripombe z isto dobronamernostjo, kot smo jih dali. Vedno in povsod doslej smo se lepo pogovorili o napakah in problemih. O kakšnih administrativnih ukrepih, ki bi jih naj izvajali na predlog naše komisije, ni bilo govora, niti potrebe.

Če se že vprašanje nanaša na napake, naj povem, da so v tovarni tehtnic preveč izplačali osebnih dohodkov za okoli 14 milijonov dinarjev. Istočasno pa je treba povedati, da so zlasti v 1960. letu vložili visoka sredstva v sklade. Obratno pa je bilo v Avtobusnem podjetju, kjer so sklade v 1960. letu nekolikko zanemarili, sicer pa so lani opravili delitev v skladu z vsemi družbenimi normami. Razen tega smo pri tovarni tehtnic ugotovili prevelike razpone med osebnimi prejemki, ki so se sukali v razmerju 1:7.1. Tudi v tovarni Aero so so preveč izplačali osebnih dohodkov; gre za okoli sedem milijonov. Vendar problem ni tako boleč, ker so istočasno povečali tudi odvod sredstev v sklade.

Na sploh smo se najbolj pogosto srečavali s prevelikimi razponi med osebnimi prejemki. To velja tudi za železarno Store, kjer je razmerje znašalo 1:8.7. Neskladje med osebnimi prejemki smo ugotovili še pri IFI, kjer so znašali najnižji osebni dohodki 15.771 dinarjev na mesec, najvišji pa 85.050. Razen tega so v tem kolektivu preveč izplačali 8 milijonov za osebne dohodke. Določena notranja nesorazmerja smo opazili tudi v Zlatarni, kjer so povečali povprečne osebne dohodke od 31.694 dinarjev v 1960. letu na 43.850 lani. Razen tega smo prav tu ugotovili, da so nekateri vodilni uslužbenci v podjetju prejemali sorazmerno previsoke prejemke, kot enaki strokovnjaki v dosti večjih kolektivih. Precejšnja nesorazmerja pri delitvi osebnih dohodkov so bila tudi v gostinskih podjetij. Gre namreč zlasti za primerjavo med posameznimi podjetji. Napaka je tako očitna, da jo je treba popraviti.

Zelo slabo, pomanjkljivo in površno dokumentacijo so pripravila manjša podjetja, zlasti obrtna, ali tako imenovani pavšalisti. Videlo se je, da to delo pri njih opravljajo v glavnem honorarne moči, ki so si sicer znale zagotoviti primerne honorarje, niso se pa zavzele za to, da bi pripravile temeljito analizo, o katerem bo moral razpravljati ljudski odbor, saj ga ne kaže puščati vnemar.

— Omenili ste nekaj primerov, ko so kolektivi preveč izplačali za osebne prejemke. Ali bodo morali denar vračati?

— V nobenem primeru ne bo šlo za direktno vračanje sredstev, marveč le za priporočilo, da kolektivi takoj popravijo nesorazmerja med skladi in osebnimi dohodki v korist skladov. Ta problem mora biti v celoti rešen do konca letošnjega leta. Vendar ga ne kaže zavlačevati, ker bi se znalo to ob zaključku leta maščevati.

— V razgovoru so bile omenjene nekatere slabosti. Kako pa je z zglednimi primeri?

— Tudi teh ne manjka. Izredno veliko je bilo primerov, ko komisija sploh ni imela nobenih pripomb na delitev čistega dohodka. **Med kolektivi, ki so v sedanji fazi temeljito proučili notranjo delitev čistega dohodka in namenili več sredstev za sklade, je treba v prvi vrsti omeniti tovarno volnenih izdelkov v Škofji vasi, nadalje Celjski tisk ter zlatarno.**

M. B.

Prispevajmo za Debeli rtič

Zbiranje prispevkov za dograditev mladinskega obmorskega zdravilišča Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču se nadaljuje.

Da bi lahko čim prej zajeli kar največ otrok, hitijo z gradnjo paviljonov. Letošnjo pomlad je začel rasti prvi od 3 paviljonov. Tu bodo spalnice za 72 otrok, jedilnica in čajna kuhinja. Ko bodo zgrajeni vsi trije paviljoni in poleg njih še stanovaniska zgradba za uslužbence in ambulanto, bodo dani pogoji, da bo v zdravilišču stalno pet sto otrok. Tako dograjeno zdravilišče se bo lahko razvilo v samostojen zdravstveni zavod z družbenim upravljanjem. Naša skupnost pa bo dobila moderno zdravstveno ustanovo.

Rdeči križ Slovenije želi, bi bilo zdravilišče dograjeno že v prihodnjem letu, ko bomo proslavili stoletnico ustanovitve mednarodne organizacije Rdečega križa. Do sedaj je bilo za gradnjo tega mladinskega zdravilišča vloženih že 219 milijonov dinarjev, ki so jih prispevali v glavnem RK Slovenije, zavodi za socialno zavarovanje in nekateri okrajni ljudski odbori. Zadnje mesece so svoje prispevke poslale nekatere gospodarske organizacije, zavodi ter ustanove, medtem ko posamezni državljani pridno segajo po ustreznih bonih po tisoč in tri sto dinarjev, ki jih nudijo aktivisti Rdečega križa in ki se dobijo tudi v pisarni občinskega odbora RK Celje, Titov trg. Posnemanja vreden je primer, ko so vse uslužbenke strojepisnega oddelka okrožnega sodišča v Celju nabavile bone po 300 dinarjev. Uslužbenec Narodne banke Anton Novak pa je celo sam odkupil sedem bonov po tisoč dinarjev.

Občinski odbor Rdečega križa je prepričan, da se bo v prihodnjih tednih še pomnožilo število posameznikov in organizacij, ki bodo s svojimi prispevki pokazali, da je tudi njim pri srcu skrb za naš mladi rod, za naše bodoče občane, proizvajavce in upravljavce.

-cg

Logarska dolina je tudi v letošnji turistični sezoni sprejela na stotine gostov. Kakor hotel sester Logarjevih tako je bil tudi dom celjskega planinskega društva pretesen, da bi mogel sprejeti vse, ki so si želeli preživeti nekaj dni svojega dopusta v tem prelepem kotu naše zemlje. Zato se je tudi letos, kakor že vsa prejšnja leta, ponovno pojavila zahteva po gradnji novih objektov v tej dolini. Zlasti bi bilo prav, če bi podprli prizadevanja delovnih kolektivov in jim omogočili, seveda v skladu z urbanistično ureditvijo celotne doline, da bi postavili svoje domove oddiha.

Šahovski turnir v Slov. Konjicah

V nedeljo, 26. tega meseca bo v Slov. Konjicah velik moštveni šahovski brzopotezni turnir, na katerem lahko nastopijo člani vseh sekcij in klubov. Spričo tega prireditelj pričakuje lepo udeležbo. Turnir se bo začel ob pol devetih dopoldne. Za najboljše so pripravili lepe nagrade.

Spominska plošča padlim lovcem

V nedeljo, 12. tega mseca so lovci Zadrečke doline odkrili pri vhodu planinskega doma na Smrekovcu na Menini planini spominsko ploščo padlim lovcem v narodnoosvobodilni borbi.

Spominsko svečanost je začel in končal tov. Levar iz Bočne, govor, v katerem je orisal pomen narodnoosvobodilnega gibanja ter počastil spomin žrtev, ki so padli v njej, pa je imel član glavnega odbora Zveze združenj borcev NOB iz Ljubljane tov. Tomo Brejc. Mimo tega sta spregovorila še republiški ljudski poslanec Tone Križnik v imenu okrajne lovske zveze. Spominsko ploščo pa je odkril tov. Brejc.

Na svečanosti so se zbrali lovci in planinci iz Zadrečke in Tuhinjske doline, Celja, Vranskega in Ljubljane; vsega skupaj več kot štiri sto.

dr. M.

Ura spet teče

Potem ko so jo za nekaj dni vzeli iz prostora in jo popravili, so jo v sredini preteklega tedna znova namestili na staro mesto. Tako je ura na pročelju celjske železniške postaje spet stekla. Zdaj vnovič, kot pred leti, kaže točen čas in opozarja zlasti zamudnike, da pohitijo na vlak ali avtobus.

Planina pri Sevnici je zlasti pred vojno slovela kot priljubljeno izletišče, pa tudi kot lepo obiskan turistični kraj. V glavni sezoni se je tod mudilo po sto gostov in več. Takrat je bilo na voljo osem manjših gostiln, pa tudi precej sob pri zasebnikih. Po vojni se turizem v tem prelepem kraju ni razmahnil. Zato so razveseljivi sedanji napori šentjurskega občinskega ljudskega odbora, pa tudi domačega turističnega društva, da se tod ustvarijo osnovni pogoji za turizem. Prvega so dosegli lani novembra, ko so v nekdanji grajski kašti odprli lepo in okusno urejeno gostišče »Na gradu«. Zdaj imajo v načrtu ureditev nekaj tujskih sob nad njim. Tu naj bi pridobili okoli deset do petnajst ležišč. V perspektivi pa je celo gradnja plavalnega bazena. Naj bo z načrti tako ali drugače, hvaležna so že prizadevanja in pripravljenost tamošnjih ljudi, da dajo Planini v turističnem prometu ponovno tisto mesto, ki ga je imela in ji pripada.

SPOMINI...

ŽE NEKAJ LET ZAPOVRSTJO PRAZNUJEJO PREBIVAVCI PLANINE PRI SEVNICI 17. AVGUST KOT SVOJ KRAJEVNI PRAZNIK. LETOŠNJI PRAZNIK BODO POČASTILI V NEDELJO, 19. AVGUSTA, Z ODKRITJEM DVEH SPOMINSKIH PLOŠČ: PRVO V SPOMIN NA BIVANJE ČLANOV POKRAJINSKEGA KOMITEJA KPS ZA ŠTAJERSKO V MANGI PRI PLANINI, DRUGO PA V POČASTITEV SESTERIH ŽRTEV DOBERŠKOVE DRUŽINE: DRUŽINE, KI JE NUDILA ZATOČIŠČE ČLANOM POKRAJINSKEGA KOMITEJA.

— Bilo je proti koncu 1941. leta. Štajerski bataljon pod vodstvom Franca Rozmana-Staneta je že zapustil naše kraje, je pripovedoval prvoborec Ivan Luskar. Nekoč se je pri meni oglasil oborožen človek. Najprej me je prosil za prenočišče. Pozneje je navezal pogovor o borbi in podobno. Šele, ko me je spoznal, da mi lahko zaupa, je povedal, da je Franc Sorčan-Tomaž, doma iz Celja.

— Poslušaj me dobro, mi je dejal resno. Odslej boš delal samo to, kar ti bom jaz naročil. Prekini vse ostale zveze. Gre za večjo stvar, katero ti hočemo zaupati...

Ko sva se pogovorila o najvažnejših nalogah, je odšel.

Vrnil se je januarja 1942. leta.

— V nevarnosti je naša tehnika, mi je zaupal. Poišči zato primeren prostor, kamor bi jo lahko preselili.

Po tem naročilu je znova odšel. Vzel ga je gozd. Pa ne za dolgo. Čez približno mesec dni se je vnovič vrnil.

— Si našel prostor, me je najprej vprašal. Sem, sem mu odgovoril. Pri Doberškovih v Mangi je na razpolago.

Ko sem mu opisal kraj in ljudi, je bil očitno zadovoljen.

Čez tri dni me je ponovno obiskal.

— Veš kaj, Ivan, mi je dejal. Tam ne bo tehnika, ampak novi prostor za člane pokrajinskega komiteja KPS za Štajersko.

Tako se je začelo, je pripovedoval tovariš Luskar. S to nalogo so prišle tudi nove obveznosti. Zveze so se razširile. Zlasti močne in pogoste so bile s Trbovljami. Luskar ni zdržal več doma. Preselil se je v bajto ob rob gozda. Tam je bil bolj na varnem, za vsak primer.

— Kmalu zatem, ko mi je Tomaž zaupal kdo pride v Mango k Doberškovi družini, se je oglasil Tone Žnidaršič-Štefan, španski borec ter član pokrajinskega komiteja. Z njim je prišla tudi kurirka tega komiteja Cvetka Praprotnikova, sedaj Mlakarjeva. Pred njima se je na našem območju oglasila tudi Tončka Čečeva. Tako so se zbirali. Nazadnje, v maju 1942. leta, je prišel še sekretar komiteja Sergej Kraigher. Zdaj je Manga postala središče izredno živahnega in aktivnega političnega dela. Sem in odtod so prihajali in odhajali kurirji. Veze so se prepletale z Mariborom, Ptujem, Savinjsko dolino, Trbovljami...

— Dobro se še spominjam dneva, je dejal tov. Luskar, ko se je pri meni oglasil tov. Kraigher. Ker je prišel v jutranjih urah, nisem tvegal, da bi ga že podnevi spravil v Mango k Doberškovim. Zato sem ga skril za čebelnjak, kjer je moral tičati ves dan. Šele, ko je nastopila noč, sem ga odvedel k ostalim članom komiteja.

Razen članov komiteja ter Luskarja ni nihče vedel, kaj se dogaja v Mangi pri Doberškovih. Tudi kurirji, ki so prihajali iz vseh strani, se niso ustavljali pri tej hiši, marveč na določenih javkah.

Pokrajinski komite KPS za Štajersko je imel sedež pri Doberškovih na Mangi do sredine junija 1942. leta, torej približno pet, šest mesecev. Ker pa je bila Manga le preblizu Planine, kot močne in utrjene sovražnikove postojanke, so začeli misliti na preselitev. Do končne preselitve so člani komiteja imeli več zatočišč pri bližnjih družinah. Nazadnje pa so se zatekli k Seničevi, po domače Grabenski mami. Da bi si zagotovili varnejše bivanje, so si uredili pod zemljo bunker, ki so ga kopali vsako noč okoli tri tedne.

Ko je tov. Luskar končal svoje pripovedovanje, je besedo povzela še tov. Cvetka Mlakarjeva:

— Nihče, razen Luskarja, ni vedel, kaj je v Mangi, kdo so ljudje, ki se tam zbirajo. Ko smo prišli na Planino, smo naleteli pri tov. Luskarju na največjo oporo. Če bi ne našli njega, kdo ve, kako bi se izteklo. Vedeti je namreč treba, da je bil tedaj položaj za nas na Štajerskem silno težak. Toda, navzlic temu, smo tu delali brez skrbi. Nikjer nismo ostali tako dolgo, kot tu. To pa je hkrati priznanje ljudem, priznanje Planincem, ki so bili predani in ogreti za našo stvar...

M. B.

Proizvodnja-gibalo osebnega dohodka

Vsak delavec povezuje svoje delo z osebnim dohodkom. To je popolnoma razumljivo. Marsikje pa pozabljajo, da je oboje tesno povezano s proizvodnjo, ki je temeljno gibalo osebnega dohodka in najvažnejši cilj vsake gospodarske organizacije. Osebni dohodek, ki je osnova delavčeve osebne potrošnje, je pogojen s prizadevanjem posameznika in celotnega delovnega kolektiva v podjetju. Šmarski sindikati so na nedavni konferenci široko obravnavali tudi to vprašanje. Predsednik občinskega sindikalnega sveta tov. Franc Sevčnikar pa je povedal še tole:

»Nedvomno so vse dopolnitve in spremembe v našem gospodarskem sistemu občutno vplivale na razvoj šmarskega gospodarstva. Delovni kolektivi in samoupravni organi skušajo uspešneje usmerjati gospodarske moči, kvaliteto proizvodnje in mislijo na večjo ter rentabilnejšo proizvodnost. Poleg tega pa se je dogajalo tudi obratno: nekatere gospodarske organizacije so neopravičeno izkoristile priložnost in pri delitvi čistega dohodka znatno dvignile osebne dohodke, predvsem na račun skladov. Zaradi takih slabosti je bilo potrebno pozvati nekatere delovne kolektive, da so izdelali nove pravilnike, nepristarnske in na stvarnih pogojih. Naj navedem nekaj primerov dobrega in slabega iz šmarskih gospodarskih organizacij.

Steklarni je uspelo znižati materialne stroške za 6 %, kljub znatno višjim cenam surovin in materiala. Tu lahko mirno ugotovimo, da je to podjetje poslovalo ugodno ter je sorazmerno tudi pravilno izvedlo delitev čistega dohodka, ki pri njih vsebuje prvino vzpodbudnosti za proizvodnjo. Povprečni dohodek na zaposlenega je pri njih bil v lanskem letu okoli 25.935 din. Pri nas v gradbeništvu imamo precej težav. V znatni meri smo znižali število delavcev, sicer bi lahko bili še v večjih težavah. Rentabilnost je pri nas šibka. Poglejmo samo primerjavo: porast v steklarni za 29 %, v gradbeništvu za 1 % nasproti rentabilnosti v letu 1960. A proizvodnost dela: v steklarni za 43 %, v gradbeništvu za 32 %. Tako lahko rečemo, da je tudi gradbeno podjetje uspešno delovalo, k čemer pa je odločilno pripomogla organizacija podjetja na ekonomske enote ter povečanje števila delovnih mest na podlagi obračunavanja osebnih dohodkov po učinku. Osebni dohodek na zaposlenega se je povečal za 18 % in je znašal 18.376 din.

V trgovini smo ugotavljali določene slabosti. Trgovsko podjetji »IZBIRA« je povečalo celotni dohodek za 14 %. Nabavna vrednost blaga je porasla za 11 %, kar pa dokazuje, da je v povečanem celotnem dohodku zapopadena tudi večja marža, saj je rastla hitreje kot nabavna vrednost blaga. Proizvodnost, če rečemo tako, je v tem podjetju porasla za 45 % in prav tako osebni dohodki. Dejstvo pa je to, da je v finančnih pokazateljih in v celotnem dohodku skrito povečanje cen in ugodnost v predpisih. Podjetja bi morala večji del ustvarjenih sredstev razdeliti v sklade. Ne smejo pozabljati, da morajo modernizirati in razširiti trgovske lokale, kar je v tem zdraviliškem in letoviškem kraju nujno potrebno, a za to bodo potrebovali dosti sredstev, ki jih je potrebno soustvarjati. Posebna vprašanja se porajajo v obrtništvu. O tem bi lahko dosti govorili. Povečanje povprečnega osebnega dohodka v obrtništvu je bilo zares minimalno, kar pa pomeni, da je nujno potrebno povečati proizvodnost, boljšo gospodarnost. Poiskati bo potrebno še mnoge skrite rezerve in uvajati delo po učinku, kar daje proizvajavcem vzpodbudnejše pogoje za doseganje boljših rezultatov. Pa še o kmetijstvu bi moral pripovedovati, toda o tem so obširno govorili na plenumu SZDL in situacijo že dobro poznamo. Samo še to: poglejmo si celotno gospodarnost v komuni. Lanski družbeni plan so dosegli s 95,5 %, pri čemer je bil v industriji, trgovini in gostinstvu prekoračen, medtem ko v obrti in gostinstvu ni bil dosežen. Osebni dohodki so bili taki: do 10.000 din mesečno 5,9 % zaposlenih v šmarski občini, od 20.000 do 40.000 pa 45,6 %, od 60.000 do 80.000 1,6 % in do 100.000 0,4 %. Iz tega lahko zaključimo, da bi morale gospodarske organizacije pozorneje dvigati tiste osebne dohodke, ki so bili najnižji, tem ljudem omogočiti, da bi lahko učinkoviteje sodelovali v proizvodnji.

Pred našimi sindikati so odgovorne naloge, ki so tudi v tesni zvezi z reševanjem gospodarske problematike. Letos nameravamo več pozornosti posvetiti še izobraževanju članov, da bodo le-ti sami kos ugotavljati in odpravljati določene slabosti v svojih gospodarskih organizacijah preko samoupravnih organov in delovnega kolektiva kot takega. Osebni dohodek pa je pogojen izključno s proizvodnostjo in to bi morali vedeti vsi!« s

Zbor konjiških pionirjev, na levi tovarišica, ki uči ježke plavati in jim pomaga, da presedlajo k delfinčkom

Direndaj se je začel

Tik pred zaključkom redakcije so se v Celju pojavile prve obiravke hmelja. Vsa postaja jih je bila polna, pred blagajno pa so kar deževale zahteve po vozovnicah za lokalni vlak do Žalca, Petrovč in Šempetra.

Ko smo se za čas pri njih ustavili, smo zvedeli, da so prve skupine prišle iz Prekmurja in iza Sotle. Nekaj skupin med njimi je tudi iz šmarske občine, vendar so te maloštevilne in majhne.

Kar na peronu smo se pogovorili s staro obiravko Marijo Zagorc iz Pomurja, ki je letos že sedmič v Savinjski dolini. Trikrat je bila v zasebnih hmeljiščih, zadnja tri leta pa ima njihova skupina reden dogovor z nekdanjimi samostojnimi kmetijskimi posestvi, oziroma letos s Kmetijskim kombinatom. Povedala nam je, da je v zadnjih letih za obiravca vse ugodnejše. Včasih — spominja se še prvega leta — ko so spali še na kozolcu, zadnja leta pa so imeli že vse urejeno.

Vprašali smo jo tudi, kako je zanimanje v njihovem kraju in okolici za obiranje hmelja. Povedala je, da obstaja pri njih zelo veliko zanimanje. Žal pa je premalo dobrih skupinovodij, ki bi znali navezati trdne stike s proizvajavci v Savinjski dolini. Obiravci pa si ne upajo na tako dolgo pot, ne da bi bili sigurni, da bodo pravilno nameščeni in se bojijo, da bi se celo morda iskali po Savinjski dolini. To tvegajo le posamezniki, ki so že večkrat obirali hmelj. Razen tega je dodala, da je razumljivo, da vsak vodja skupine skrbi, da ima v svoji skupini dobre obiravke, ker le tako lahko zagotovi svoji skupini tudi naslednje leto dobro hmeljišče.

Vprašali smo jo tudi, če ve kolika bo cena za obran škaf. »Seveda«, je povedala, to je bilo prvo, kar smo hoteli vedeti od skupinovodje Toneta. Šestdeset dinarjev za škaf s hrano in 75 dinarjev brez hrane. V naši skupini smo se odločili vsi za 60 dinarjev — to je, da dobimo tudi hrano. Ostali bomo namreč ves čas, dokler hmelj ne bo obran. Toliko časa pa ne kaže skopariti ali skrbeti še za prehrano, ker je v hmeljišču pač vsak trenutek dragocen.

Potem smo se pogovorili tudi s samostojno obiravko Jožico Smerdu. Ona se je odločila za plačilo brez hrane. Pravi, da je že precej izurjena v obiranju in da bi jo spričo velikega števila obranih škafov hrana prišla po drugem računu predrago. Povedala je tudi, da je lani obrala v enem dnevu največ — 21 škafov. Letos pa je vzela s seboj še nečakinjo Silvo, katero bo tudi počasi priučila k hitremu in kvalitetnemu obiranju. Zraven je še povedala, da je v hmeljišču tudi zaslužek največkrat odvisen od kakovosti hmelja in dobrega razpoloženja obiravk. Neprijetnosti pač neugodno vplivajo in prepričana je, je dodala, da jih letos tako kot lani tudi ne bo.

V tem prepričanju so prišli domala vsi, razen novincev, ki so bili nervozni. No resnici na ljubo naj povemo, da je med vsemi vladalo razpoloženje »treme« pred velikim delom, ki bo v naslednjih štirinajstih dneh trajalo od jutra do večera.

Poslovili smo se še od zadnje skupine in se domenili, da jih že v naslednjih dneh obiščemo med zelenimi ovijavkami.

Istočasno smo tudi zvedeli, da je v Savinjsko dolino prišla prva skupina obiravcev že v torek in sicer so začeli obirati hmelj na hmeljiščih v Žovneku.

Hmeljišča v Savinjski dolini — med zelenimi stolpiči in žičnicami so se že pojavile prve obiravke z znanimi košarami na glavah, značilno — le redko jih nosijo v rokah.

Organizacija gospodarske zbornice v Celju

Na temelju zakona o gospodarskih zbornicah, ki bo predvidoma sprejet v zvezni ljudski skupščini pred koncem leta, bo tudi urejeno enotno članstvo, tako, da bodo vse gospodarske organizacije vseh dejavnosti vključene kot obvezni člani v okrajno gospodarsko zbornico. Ker se bodo predvidoma vključila v zbornico tudi vsa industrijska in gradbena podjetja, je okrajni ljudski odbor že sedaj imenoval v nov upravni odbor gospodarske zbornice v Celju ustrezno število zastopnikov industrijskih podjetij. Tako bo v novo zbornico vključenih okoli 200 podjetij celjskega okraja.

Reorganizacija zborničnih služb je v glavnem zaključena, zato je potrebno, da seznanimo gospodarske organizacije o glavnih organizacijskih značilnostih.

Strokovne službe zbornice so razdeljene v dve veji: v sekcije, ki združujejo posamezna sorodna gospodarska področja in na referate, ki so zasnovani glede na ožjo gospodarsko problematiko.

Vse tri sekcije, tako sekcija industrije in rudarstva, sekcija za kmetijstvo in gozdarstvo ter sekcija za blagovni promet, imajo ustrezne strokovne odbore in strokovne tajnike, v predsedstvu zbornice pa odgovarjajo za delo ustrezne sekcije podpredsedniki zbornice.

Zbornica ima naslednje referate: referat za kadre v gospodarstvu, referat za centre in strokovne šole, referat za dohodke, referat za osebne dohodke, referat za sklade, referat za pravno svetovanje, referat za finančno svetovanje, referat za blagovni promet referat za turizem in gostinstvo, referat za koturo, referat za uvoz in izvoz, referat za reprodukcijski material in referate za izrabo kapacitet, razvoj in investicije posameznih dejavnosti.

Sedež zbornice je v bivšem poslopju okrajne zadružne zveze, Cankarjeva ulica 1. Za orientacijo gospodarskim organizacijam navajamo tudi nove telefonske številke:

Sekcije imajo številko 28-92, referati 26-47, predsednik zbornice 26-48.

Med pionirji na morju je vselej živahno

Od Debelega rtiča pa do Splita, to območje sem si ogledal, je vse polno taborov, vikend naselij, avtokampov, domov in ločenih šotorov — samotarjev. Polni avtobusi in vlaki nenehno vozijo sem in tja — od celine proti morju in nazaj. Eni odhajajo na letni oddih, drugi se vračajo spočiti in polni doživetij.

Na vsej poti nisem našel niti srečal koga od naših ljudi, ki bi se pritoževal. Uredili so si pač, kot so mogli in kot jim najbolj prija. Največkrat sredstva, investicije in podobno tudi niso prvi pogoj za dobro počutje. Bolj pomembno je, so mi dejali že na začetku poti, lepo vreme, mirno morje, hlad v borovih gozdičih in prijetna družba, kajti sicer se rado pripeti, da tudi najudobnejše letovanje postane dolgočasno. To pa se včasih tudi res pripeti.

Toda pionirji, ki letujejo ob morju, pač dolgega časa ne poznajo. Kjerkoli sem jih srečal — tabornike, tabore društev prijateljev mladine, tabore šolskih odredov, občinske pionirske obmorske tabore, esperantiste... — povsod je bilo vzdušje enako: veselo, šegavo in polno duhovitosti, ki jo odrasli včasih radi zamenjajo s togostjo. Zaradi tega tudi res ni pretirano, če rečem, da je med pionirji najbolj živahno — ves dan.

Celjani, Konjičani in esperantisti

Ustavimo se za trenutek v Rovinju. Tu so v istem času letovali kar trije pionirski tabori — celjski, konjiški in skupina esperantistov iz celjskega okraja.

Že prvi dan so si segli v roke, se spoznali — potem pa so se odločno lotili »dela«. Njihovo delo je bilo pogojeno z geslom: »Vsi moramo domov kot plavavci!«

Začeli so Konjičani. Razdelili so se v skupino delfinov (plavavcev) in v skoraj enako veliko skupino morskih ježkov (neplavavcev). Dolgo so izbirali ime za drugo skupino. Za ježeke pa so se odločili zato, ker ti tudi ne znajo plavati, a znajo prav tako pikniti, če kdo nanje stopi.

Novica se je seveda hitro razširila in v drugih taborih so se prav tako razdelili med delfine in ježeke. Sveda povsod z željo, da bo sčasoma vse manj ježkov in vse več delfinov. Konjičane je učila plavati učiteljica iz Vitanja, celjske ježke pa tovariš »Šini«.

Kopanje, sončenje, igre, malica in spet vse znova — tako je minilo prvo dopoldne in vsi so se že veselili taboriščnih platnenih streh, jedilnic, kosila in opoldanskega počitka. Najprej zbor — nekatera dodatna navodila — kosilo in umaknili so se za dve uri. Popoldne pa so nadaljevali z neumornim živžavom ob morju in v pličakih.

Večer je tisti dan pomenil tudi zanje prav posebno presenečenje. »Kino!« In celo miška Tom in maček Jery. Pa kar tri filme o šegavi miški. Ljubljanska delavska univerza si je zamislila zares prikupno zadevo — potujoči kino. Pionirji so od srca radi zamenjali eno samo lučko ali sladoled za predstavo polno smeha.

Tudi hrana je bila v domala vseh pionirskih taborih zelo dobra. V rovinjskih pionirskih taborih pa prav izvrstna.

Žal vam ne moremo poročati, če so ježki uresničili svojo zamisel o prehodu med delfinčke, ker nas je pot vodila dalje. Toda povem lahko, da je po vsej obali bila slika podobna — v začetku nespretni gibi, pozneje spretnejši in nazadnje za začetek nekaj metrov prostega plavanja — včasih tudi »peseka«, če ni šlo drugače. Le redki, so mi povedali vzgojitelji, se ne naučijo plavati. Tako je tudi prav — plavanje zna človeku ob kaki priložnosti tudi zelo koristiti. Zaradi tega so v vseh taborih razen vzgojiteljev tudi posebni vzgojitelji, ki natanko poznajo metode, kako se otrok najlaže privadi vode in kako se skoraj neopazno nauči plavati. Sicer pa v pionirskih taborih ob večerih življenje ne zamre. Ta čas, ko se odrasli odpravljajo na večerni sprehod, na ples, ko se vsedejo k mizi, pokramljajo ali se odločijo za karte — pionirji zagrabijo za badmigton loparje, lotijo se žoge, kot se le oni znajo ali pa posedejo okoli tabornega »ogniča« in zapojejo. Tako se končujejo njihovi počitniški dnevi. In vsak dan prinaša polno pristnih doživetij, novega prijateljstva ali znanja. Vsak njihov dan pa je tudi pol smeha in šal. Zaradi tega je med pionirji ob morju res najživahnejše. Žal vsak dan, ki mine, pomeni tudi približavanje ure odhoda. Toda nič zato, čez leto nasvidenje.

ŠE EN USPEH EMAJLIRKE

Tovarna emajlirane posode v Celju je v letošnjem prvem polletju kljub nekaterim težavam visoko presegla svoj izvozni načrt. in sicer kar za 21 odstotkov. Razen tega so se samoupravni organi in strokovna služba pripravili tudi na težave, ki bi morda nastale v drugem polletju.

FRAN ROŠ: Spomini na Srbijo 1941 1945 — 16

Kljub vsemu pa je prišla pomlad. V Adi ob Moravi se je v poznih urah oglašala slavčeva pesem, ki se je slišala tudi v obrobne dele mesta. Šolski nadzornik Pestevšek je po več dni odhajal v okolico obrezovat trte in drevje svojim srbskim prijateljem. Sicer pa je brezplačno pri Rdečem križu pomagal materam in ženam pošiljati pakete svojcem v nemškem vojnem ujetništvu. Radi so ga imeli — »Slovenca čiću Rika«.

Skupnost ćuprijskih Slovencev se je nekoliko rahljala. Menza ni več vezala večine naših družin. Preselila se je v manjše prostore. Kot njeni nadaljnji predsedniki so se zvrstili Zdolšek, Pestevšek, Nendl in dr. Hodžar. Vse več družin se je gospodinjsko osamosvojilo, pri tem so se naslonile na srbske domačije. Zbirališče vsem pa je še ostala »Dobra kapljica,« kjer so do velike besede prihajala vprašanja vojne in politike.

Odnos med nami in Srbi je bil prisrčen. Takoj na prvi pogled smo si odkrito zaupali tudi politično in (če izvzamemo peščico ćuprijskih bogataševj) si zastavljali iste cilje. Srbski narod je skozi stoletja krvavel za svojo nacionalno svobodo in je mogel okupatorja samo sovražiti, čeprav tega ni v vsakem času očitno manifestiral. Toda srbska žena ali dekle kakor da je storila zločin, če je prijazno pogledala okupatorjevega vojaka ali spregovorila z njim. »Srbkinje so še vse nedostopnejše in ponosnejše od Norvežank« je rekel marsikateri nemški vojak.

Nacisti so vedeli, da politično gledanje Srbov in Slovencev ne more biti različno. Za novo usodo pregnanih Slovencev se niso zanimali in so jih obravnavali enako kakor Srbe, kar se je pokazalo tudi ob streljanju talcev. Popneje so vse manj morili po deželi, to so prepustili svojim domačim zaveznikom. Pač pa so skupaj z nedićevsko policijo v taborišču na Banjici ugonobili okoli 60.000 ljudi iz Srbije.

Zelo redki domačini so obvladali nemški jezik, ki nam starejšim Slovencem ni bil tuj. Ob nekaterih priložnostih so bili tu potrebni tolmači. Dosledno sem trdil, da nemščine sploh ne razumem, čeprav bi mi to znanje lahko »koristilo«. Nekoč pa je srezko načelstvo kar samo poimensko določilo šest Slovencev za tolmače pri nemških vojaških komisijah, ki so na ćuprijskem sejmišču pregledovale konje, da jih odvzamejo za svojo vojsko. Dodelili so me h komisiji št. 6 (zadnji), a njena miza je ostala prazna, ker so Nemci postavili samo pet komisij. Ostal sem brez posla in sem užival ob premetenosti srbskih kmetov. Ti so si namreč medsebojno posojali zgarane stare konje, da so jih pokazali zdaj tej, drugič drugi komisiji, pa jih nobena ni marala. Tako so si mnogi rešili zdrave konje.

Predvojna sekretarska SKOJ v Ćupriji, 20-letna študentka Živka Damnjanović je 24. decembra 1942 na železniški postaji v Mladenovcu z revolverskimi streli ubila dva nemška oficirja in nekega četniškega vojvodo. Obkoljena in ranjena je nato ustrelila še sebe. Po njej je imenovana ulica v Ćupriji, kjer je bila prvotno naša menza.

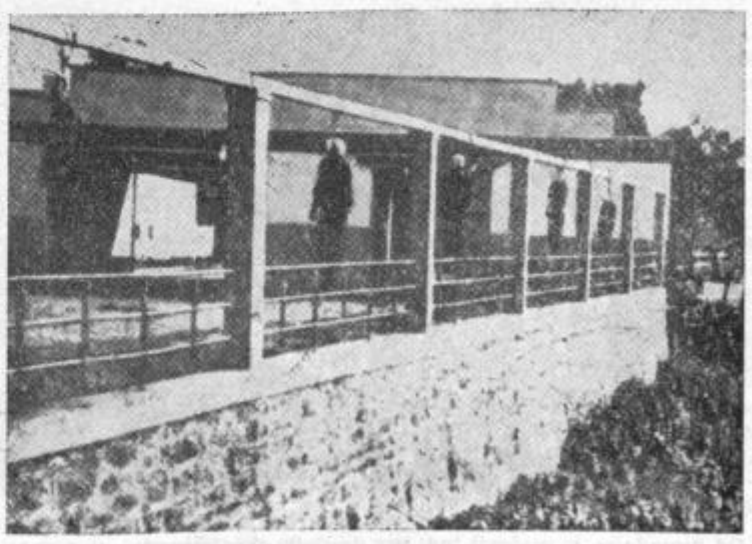

Obešeni komunisti v Ćupriji 22. 9. 1941

Prebold vedno bolj vabi

Zunaj se je nakazoval večer. V dnevni sobi je šklepetal pisalni stroj. Tovariš Tomo Potočnik, predsednik Olepševalno-turističnega društva Prebold sestavlja statistiko. Zadeva: statistično poročilo gostov do 31. VII. 1962. V poročilu so navedeni datumi, število došlih domačih in tujih gostov ter število nočnin. Prišla sta 302 gosta, nočnin pa je bilo 1728. Od kod prihajajo gosti? Slovencev je le 40. Razen tega pa je v poročilu navedeno: Srbija, Hrvatska, Avstrija, Danska, Nemčija, Francija, Nizozemska, Švica, Velika Britanija, ZDA in Južna Amerika. Ljudje prihajajo, odhajajo, odnašajo vtise in raznašajo dober glas o romantičnem weekend naselju, o kopališču in ribnikih, o čudovitem ozadju in o vsem, kar je v Preboldu značilnega, da privablja turiste iz naše in drugih držav.

Društvo je začelo delovati nekako pred sedmimi leti. Našli so se delavoljni ljudje. Res je, da so dobili nekaj dotacij, vendar je bilo potrebno dobro mero požrtvovalnosti pri premagovanju ovir in nepredvidenih težav.

V turističnem pomenu predstavlja največ weekend naselje, ki je razporejeno v lepem smrekovem gozdičku in šteje enajst hišic. V načrtu imajo še devet hišic, tako da bi jih bilo skupaj dvajset. Tuji gosti plačajo na dan 1040 din, domači pa 800 din. Vsaka hišica ima dve postelji in vse najnujnejše pritikline.

Lansko leto je bil dograjen tudi klub, letos so ga opremili s pohištvom. Weekend naselje je s klubskimi prostori veliko pridobilo. Tu se shajajo turisti, berejo časopise in revije, tu se srečujejo novi obrazi. Pozimi, ko ne bo tujih gostov, bodo lahko prostore uporabljali domačini; tu naj bi postalo res pravo klubsko središče Prebolda.

Lepa turistična privlačnost je seveda tudi dobro urejeno kopališče; že dlje časa razmišljajo o ogrejevalnih napravah, ki pa so zelo drage in bo treba na nje nekaj let še čakati. Turisti so zelo zadovoljni z izvrstno pitno vodo in dobro hrano in postrežbo, ki jo dobijo v občinskem gostišču »V graščini«.

Društvo se je zavzelo tudi za olepšanje kraja. K temu olepšanju pa ne štejejo le tega, da so na oknih lepe rože. Sem sodijo tudi pometena dvorišča, odlaganje smeti in sploh nek kolektivni čut: češ, vsak posameznik je dolžan misliti na to, kakšen bo na pogled ves Prebold.

Že dalj časa misli društvo tudi na »hmeljski likof«, vendar ga do letos ni bilo mogoče organizirati. K temu bi bilo treba pritegniti zelo širok krog razgledanih in delovnh ljudi; saj bi ta prireditev lahko postala tradicionalna.

Weekend naselje bo ščasoma prevzelo občinsko gostišče »Turist«; društvo samo pa se bo lotilo spet drugega področja: morda bo med prvimi estetska ureditev kraja.

Da vlada v preboldskem turističnem vzdušju vedrina in delavnost, pove tudi tovarišica Zagoričnikova, ki je interna upravnica weekend naselja. V »Knjigi pritožb« ni zabeleženo nič slabega, v nji je veliko toplih in zahvalnih besed. To pa je lep porok, da bo v Preboldu tudi v bodoče ena najmočnejših in najlepših turističnih postojank v Savinjski dolini.

Ko smo tako končavali razgovor, je povzel besedo še tovariš Veber, ki je gospodar društva. Takole je hudomušno dejal:

»Danes je pač tako: ko nam zmanjka, hodimo od enega do drugega, s prošnjami naj društvu po svojih močeh pomagajo. Včasih so po hišah otroci govorili: Bežimo, tecimo, cigani gredo! Danes, pa ko se na sestankih in zborovanjih funkcionarji društva pojavljamo z zmeraj novimi zahtevami — čas pač gre vedno naprej in razvoj tudi — pa menda pravijo: »Bežimo, tecimo, »turisti« so tu!«

To, da so težave, vemo vsi, vemo pa tudi to, da jih bodo v Preboldu s takim delom in tempom premostili.

—dk—

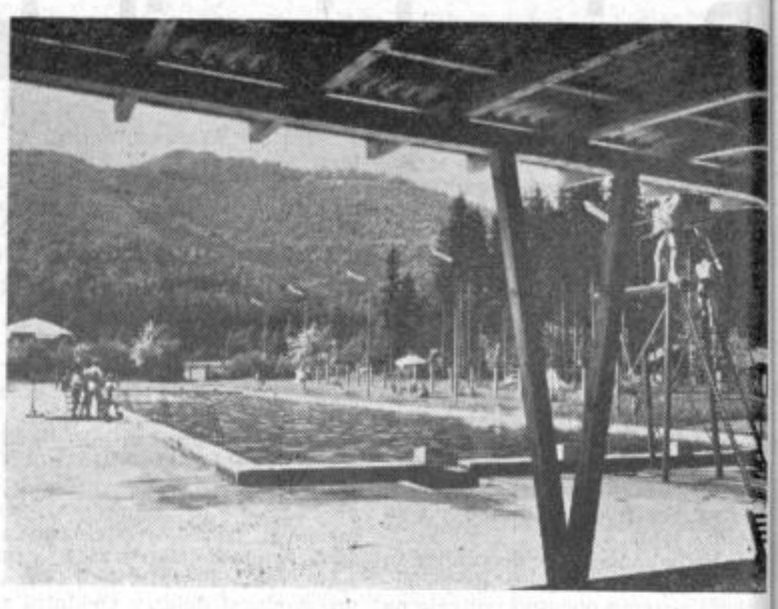

Spremenjene kazni uslužbencem Ljudskega magazina v Celju

Okrožno sodišče v Celju je dne 17. marca 1962 zaradi številnih kaznivih dejanj storjenih pretežno na škodo potrošnikov in družbene skupnosti in v korist posameznikov ter »Ljudskega magacina« obsodilo skupino škodljivcev iz celjskega »Ljudskega magacina« na kazni od 2 do 5 let in 6 mesecev strogega zapora in še na denarne kazni od 100.000 do 700.000 din. Storilcem je bilo tudi naloženo, da morajo plačati koristi, ki so jih dosegli s kaznivimi dejanji (od 18.000 do 530.000 din) in plačilo sodnih stroškov. Izrečene so jim bile še prepovedi opravljanja poklica od 2 do 5 let.

Vseh šest obtožencev iz te skupine in javni tožilec so se pritožili na Vrhovno sodišče LRS, ki je nekaterim pritožbam delno ugodilo in prvo sodbo delno razveljavilo glede posameznih dejanj, za katera sta bila obsojena direktor Ivan Šepec in oddelkovodja H. V., tako da jih bo Okrožno sodišče v Celju ponovno obravnavalo.

Glede ostalih pa je kazenski senat Vrhovnega sodišča kazni spremenil: Na pritožbo javnega tožilca so bile zvišane kazni oddelkovodji Milanu Kebliču od 5 let 6 mesecev strogega zapora in 700.000 din denarne kazni na 6 let in 6 mesecev strogega zapora in 700 tisoč din denarne kazni, nabavni referentki Minki Megla pa od 4 let strogega zapora in 600.000 din denarne kazni na 5 let strogega zapora in 600.000 din denarne kazni. Kebliču je bilo treba zvišati kazen, saj je z navijanjem cen preko cen, določenih po pristojnih organih podjetja ogoljufal potrošnike skoraj za 1 milijon dinarjev, od česar si je sam obdržal 430.000 dinarjev. Pri Meglovi pa je bilo treba upoštevati, da je bila glavna iniciatorka goljufanja potrošnikov v »Ljudskem magacinu« in jih je sama »olajšala« za 726 tisoč 300 din. Poslovodji Martinu Kolencu in oddelkovodji Jožetu Jakliču pa sta bili znižani zaporni kazni od 2 let na 1 leto 6 mesecev strogega zapora, slednji pa bo moral plačati še 150.000 din denarne kazni. Pri tem je vrhovno sodišče LRS pri Kolencu upoštevalo to, da ni bilo znatnejše škode, da se ni osebno okoriščal, pa tudi da skrbi za družino, da še ni bil kaznovan in da je dejanja iskreno priznal in obžaloval. Pri Jakliču je upoštevalo, da je dejanje uporabe lažne listine v službi storil po vplivom Kolenca, da je bil s tem dejanjem le krit primanjkljaj na enem oddelku s preseżkom na drugem in tudi, da skrbi za otroke in hudo bolno ženo, dejanja pa je iskreno priznal in obžaloval.

Vaše vrstice

Prijetno taborenje

Tovariš urednik!

Kot vsako leto, so tudi letos preboldski taborniki taborili. Za kraj taborenja so izbrali Izolo. Ker se je z njimi odpravil tudi moj sinek in ker še nismo bili nikdar na morju, smo se tudi mi podali za malimi taborniki. Bili smo prijetno presenečeni. Vodstvo nas je lepo sprejelo in tudi življenje v taboru nam je bilo kar najbolj všeč. Na prijaznem gričku nad Izolo so se belili šotori, v morju pa so se kopali taborniki in se učili plavati. Zvečer smo se zbrali okrog tabornega ognja in taborniki so se nam predstavili s prijetnim kulturnim sporedom. Iz Prebolda so pripeljali s seboj tudi ansambel »Škrjanček«, ki je zaigral nekaj poskočnih.

Taborenje mi je ostalo v lepem spominu in mislim, da je prav, če se organizatorjem javno zahvalim za vse, kar so storili za naše otroke.

Rado Kranjc,
Prebold 10.

Nekaj bi rad povedal

Tovariš urednik!

Pred dnevi sem si zaželel breskev. Podal sem se v trgovino »Zelenjava« v Cankarjevi ulici in tam prosil za pol kilograma tega sadja. Nabrala mi jih je, spravila v vrečko in jaz sem jih plačal. Ko pa sem prišel na cesto, sem razočaran ugotovil, da so breskve zanič. Nekaj je bilo tako zelenih, da so bile trde kot kamen, druge pa so bile skoraj gnile.

Težko mi je bilo, težko še bolj, ker sem imel občutek, da je slabe postrežbe v tej trgovini kriva moja siva obleka — v Celju služim namreč vojaški rok.

Štefan Barbarič,
V. P. 4805-VI-TO

ALI BO LETOS „HMELJARSKI LIKOF"

Tovariš urednik!

Zanima nas, če bo v Žalcu letos »hmeljarski likof«.

Obiravci hmelja:
Janko Dobrotinšek,
Katica Javoršek,
Boris Založnik,
Jožica Košir.

Zavrteli smo telefonsko številko in povprašali. Zvedeli smo, da bi naj bil letos »hmeljarski likof« v Preboldu, pa bo žal vsa reč padla v vodo. Za prireditev, ki prav gotovo zahteva veliko priprav in pridnih rok, se je prijavilo namreč premalo sodelavcev. Torej — s »hmeljarskim likofom« letos najbrž ne bo nič.

ANONIMEN DOPIS

Pred dnevi smo prejeli zanimiv kritičen dopis o samopostrežbi v Preboldu. Ker pa je dopis nepodpisan, ga ne moremo objaviti. Isto ravnamo z vsemi ostalimi nepodpisanimi dopisi.

Uredništvo

Zanimiv sestanek

Pred dnevi so se na vrtu gostilne v Gledališki ulici v Celju spet — kakor vsako leto — sestali nekdanji pripadniki bivšega celjskega pešpolka. Ta sestanek je že sedmi po vrsti in se ga je udeležilo 42 starih vojakov, med katerimi je najmlajšemu 62, najstarejšemu pa 86 let.

Sestanek je potekal v prisrčnem razpoloženju. Sklicatelj tov. Plahuta je čestital tovarišu Dolinšku iz Dola pri Hrastniku k njegovi 75 letnici in tovarišu Cajnku iz Kamnice pri Mariboru k zlati poroki.

Zabeležili smo eno izmed številnih zgodb, ki so jih veterani pripovedovali:

»Nekega dne spomladi 1908. leta je ves naš bataljon opravil pohod iz Celja skozi Babno na Frankolovo. Tam smo počivali. Na travniku smo postavili puške v piramide. Med nami je bilo dobrih pevcev, tako da so celo nemški častniki radi poslušali domače slovenske pesmi. Mogočno je zazvenela pesem »Od Urala do Triglava«. Toda nenadoma je prijezdil pred nas poveljnik bataljona in nam kriče ukazal, naj takoj umolknemo. Za vselej, da nam prepoveduje peti slovenske pesmi. Prijatelj Srec mi je pomežiknil in že sva intonirala avstrijsko himno. Nemški stotnik jo je moral poslušati v pozoru, nato pa je ves besen odjezdil. Za njim pa je spet zadonela naša prva in najlepša pesem »Od Urala do Triglava . . .;« Zapeli smo jo do konca. Stotnik nam slovenskih pesmi ni nikoli več prepovedal, pa tudi mi nismo več zapeli cesarske himne.

Brigada je odpotovala

Pred dnevi je odpotovala na zvezno delovno akcijo, na gradnjo avtoceste »Bratstva in Enotnosti«, celjska srednješolska mladinska delovna brigada »Borisa Kidriča«, ki bo delala na tej akciji v mesecu avgustu. Brigada šteje okrog 70 brigadirjev, naseljena pa je v mladinskem naselju »Mavrovo« v Miloševcu. Na zboru brigade, ki je bil pred odhodom brigade, so izvolili za komandanta Milana Gorjanca, za predsednika brigadnega sveta pa Ludvika Krajnca.

Kljub temu, da je brigada številčno šibka, pa je kadrovsko in fizično zelo močna, tako da ima vse možnosti za najvišja priznanja. Brigadirjem in vodstvu brigade želimo na tej delovni akciji čimveč delovnih uspehov.

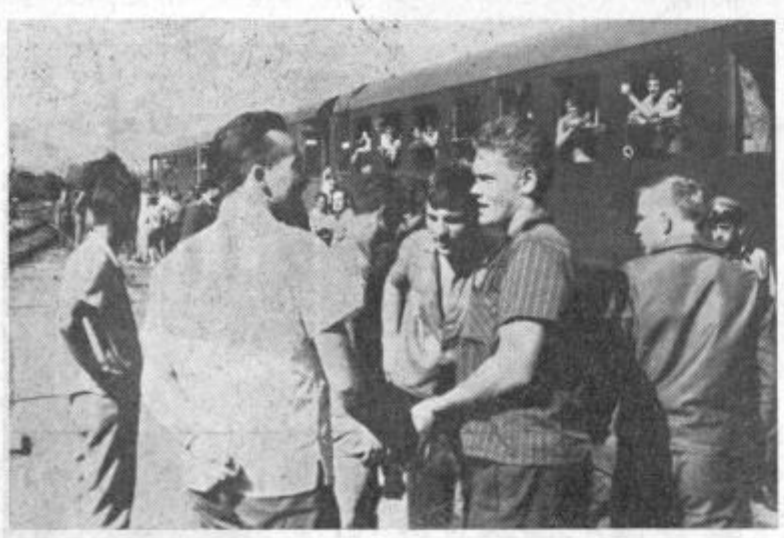

Od brigade se je poslovil tudi pre dsednik okrajnega komiteja LMS tov. Zvone Dragan.

Ugodna izpolnitev občinskega plana

Občinski ljudski odbor Mozirje je na svojem zadnjem zasedanju med drugim razpravljal o izvršitvi družbenega plana občine v prvih petih mesecih letošnjega leta. Celotni dohodek je bil v tem obdobju dosežen v višini 45,6 odstotkov. Ob upoštevanju letnega plana je bil celoten dohodek presežen za 4,7 odstotka, narodni dohodek za 3,6 odstotka in družbeni proizvod za 0,9 odstotka. Po posameznih panogah sta najbolje izvršila plan industrija in kmetijstvo, najslabše pa gradbeništvo, obrt in gozdarstvo. V izvozu je bil fizični plan dosežen, vrednostno pa ne. Glavni vzrok je v tem, da je izvoz rezanega lesa preusmerjen iz držav mehkih valut v države s trdo valuto. Analiza o izvršitvi plana je pokazala, da se proizvodnja razvija tako po planu, kakor tudi po potrebah tržišča. To je najbolj opaziti pri Lesni industriji Nazarje, kjer z uvajanjem nove proizvodnje (sekane embalaže) znižujejo prodajne cene in s tem zadovoljujejo potrebe kupcev, hkrati pa predelujejo manj kvaliteten les v končne proizvode.

Ko so govorili o analizi izrabe delovnega časa, so ugotovili, da je na območju občine izrabljen le v višini 92,8 odstotka od možnega delovnega časa. Najslabše je izkoriščen pri LIN Nazarje, saj znaša le 84,5 odstotka. Vzrok temu za to je v preveliki izgubi delovnih dni, ki se stalno povečuje. Število obolenj se je v prvih petih mesecih lanskega leta dvignilo na območju vse občine od 3,99 na 6,10 odstotka.

Odborniki so poudarili, da naj organi samoupravljanja po gospodarskih organizacijah in zavodih čimprej razpravljajo o tem perečem vprašanju in hitro sprejmejo ukrepe z namenom, da se potrošnja skladov socialnega zlasti pa zdravstvenega zavarovanja vskladi z dinamiko porasta narodnega dohodka.

Občinski ljudski odbor je na seji sprejel tudi odlok o občinskem prometnem davku od rezanega lesa. Po tem odloku so dolžni plačati vsi zasebniki prometni davek od prodanega rezanega lesa vseh vrst, višini 10 odstotkov. Od rezanega lesa za domačo uporabo pa so oproščeni plačila davka. Gozdnemu gospodarstvu Nazarje pa so na seji izrekli tudi poroštveno izjavo za najetje posojila v višini 53 milijonov dinarjev za gradnjo nove gozdne ceste Logarska dolina—Makov kot.

-er

ZA MLEKARNO ŠE KLAVNICA

Zvedeli smo, da bodo »Mesnine«, ki so sedaj obrat Kmetijskega kombinata Žalec, začele že letos graditi prostore za novo klavnico v Celju. Nova klavnica bo na Hudinji. Za gradbena dela in notranjo ureditev imajo »Mesnine« že zbranih za okoli 100 milijonov dinarjev lastnih sredstev.

Nova klavnica bo imela mnogo večjo zmogljivost, notranja ureditev pa je zamišljena na osnovi sodobnih izkušenj pri gradnjah klavniških obratov. Sodijo tudi, da bo klavnica lahko zadovoljevala tudi potrebe širšega območja.

Dramski dogodek v Žalcu

Po nekaj letih trdovratnega molčanja — temu je botrovala kritika, ki je z načelom: UNIČIMO, KAR JE ŠE MALO DILETANTSKO DELAVNEGA! — tolkla po delih, ki so jih žalski amaterji s težavo pripravljali, preprosta publika pa je komade z odprtimi usti spremljala — smo v Žalcu spet zabeležili in použili kar lep kulturni dogodek. Gre za Gobčevo delo, zelo znano opereto »PLANINSKA ROŽA«, ki so jo žalski svobodaši in zvesti pripadniki boginje Talije iz okoliških krajev s težavami naštudirali, a zelo uspešno že nekajkrat zaigrali.

Nastopalo je okoli osemdeset oseb. Ker so na deželi dramska dela, ki zahtevajo toliko ljudi že kar redka stvar, smo povprašali tovariša Franja Rizmala, ki je imel na skrbi organizacijsko plat, obenem pa je igral eno izmed glavnih vlog, kaj misli o delu, veselju in težavah, pa nam je zadevo takole nekako orisal:

»Takoj po občnem zboru DPD »Svoboda« Žalec smo sedli za mizo, si pogledali v oči, potrkali na srce in rekli: Je mar našemu Žalcu res potrebna taka dramska tišina? Dajmo, zganimo se! In že je bil pripravljen načrt: Izbrati tako delo, ki bo zajelo čim več dramsko sposobnih ljudi, nekaj takega, ki bo združilo igranje, petje in muziko. In odločili smo se za Gobčevo opereto »PLANINSKA ROŽA«.

Da so nas spremljale številne težave, je pač razumljivo. Saj smo imeli sodelavce tudi iz drugih krajev. Planinsko rožo smo dobili iz Celja, klavir je igral Braslovčan, en pevski zbor pa je bil iz Šempetra. Povedati moram še to, da dramska sekcija pri žalski »Svobodi« nima prave dvorane. K sreči smo vaje imeli v dvorani »Hmeljarskega doma«. Tokrat nam je šla na roko tudi uprava Kino podjetja, da smo v tamkajšnji dvorani dvakrat s prav lepim uspehom nastopili.

Ker je bil tov. Rizmal v svojih izjavah o kvaliteti uprizoritve bolj skromen, pa povejmo še mi, skromni gledavci, da nas je Marjan Kuzmus s svojim orkestrom prijetno presenetil; tu so sodelovali tudi nekateri gojenci Glasbene šole iz Žalca in Celja. Tovarišica Goriškova je naštudirala s skupino dijakinj nekaj baletnih vložkov, ki so delo lepo podprli. Veliko dela in razumevanja je pokazal tudi Vinko Rizmal s svojim oktetom. Za »planinsko rožo« smo že prej slišali, da je »uvožena« in smo bili res radovedeni, kako bo z njenim žvrgolenjem. No, reči moramo, da nas je tov. Zlata Žohar s svojim žametnim glasom lepo pritegnila.

Delo je režiral Ivo Mikek, scenarijo pa je pripravil Zdravko Čas in se je potrudil, da je tudi pri tem zelo važnem odrskem poglavju, doprinesel svoj delež k ubranem vzdušju celotne predstave.

Amaterji so odigrali štiri predstave: dve v Žalcu, eno v Grižah in eno v Šempetru; najbolj uglašena je bila predstava v Grižah. Pri drugi predstavi v Žalcu je tov. Jože Avbreht »krstil svojo dvestoto odrsko predstavo; društvo mu je podarilo lepo sliko, publika pa je pridjala svoj iskren aplavz.

Gornje pripombe niso izrečene iz ust »šolanega« kritika; to so razvozljane misli enega izmed gledavcev, ki se pridružuje mnenju, da je predstava — z majhnimi napakami — lepo uspela. Škoda le, da ni niti eden — mislim na občinsko zvezo svobod in prosvetnih društev — povedal vsaj pet zahvalnih besed za prizadevanje celotnega ansambla.

In zdaj, ker nameravajo žalski svobodaši v jeseni napraviti še nekaj gostovanj — hvala za užitek in srečno na pot!

-dk

Na osnovi določil 51. člena odloka o vodovodnem redu na območju občine Celje (Uradni vestnik okraja Celje št. 8/60) izdaja oddelek za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve Občinskega ljudskega odbora Celje naslednjo

odredbo

Ker je vsled suše veliko pomanjkanje vode v mestu Celju in neposredni okolici, se do preklica prepoveduje poraba vode iz vodovodnega omrežja za škropljenje vrtov, nasadov, cest, ulic, hodnikov, športnih objektov, motornih vozil in podobno ter vsak večji odvzem vode.

Kršilci te odredbe bodo kaznovani v smislu 56. člena cit. odloka, razen tega pa jim bo odvzeta voda za čas izjemnega stanja.

Načelnik
oddelka za gradbene, komunalne
in stanovanjske zadeve
ing. Bela Bukvič

ŽENA • DOM • DRUŽINA

Obetajoče napovedi

Kar prehitro nas bo obiskala jesen! Še preden se bomo dodobra »prepražili« na soncu in še predno se bomo poletja prav zavedli, bo že tu ta znanilka hladnejših dni. Takrat bomo iz naftalina privlekli spet vse tisto, kar smo skrili pred molji. Potem bomo pobrskali po modnih časopisih in poiskali, kaj so modni diktatorji napovedali za letošnjo jesen.

Pravijo, da nas bodo letos presenetila ogrinjala, najrazličnejša ogrinjala. Nosile bomo take s širokimi hrbti, pa tudi one, ki padajo povsem ravno.

Zelo pa se boste verjetno razveselili letošnjih kostimov. Njihovi kroji so namreč izredno privlačni in zelo ženski. Pas je komaj naznačen z drobnimi všitki, sicer pa je jopica kratka z majhnim, klasičnim ovratnikom, ali pa kroj na hrbtu nekoliko prostornejši. Novi kostimi se bodo potrudili, do bodo postavo čimbolj stanjšali. Ramena so obla, pas komaj označen in tudi krila so ukrojena v skladu s temi zahtevami. Takšna oblačila bomo lahko nosili za najrazličnejše prilike.

Enodelne obleke bomo jeseni krojile preprosto, udobno, izbrale pa bomo dobro blago: zelo tanek volnen tweed, jersey, mešanico volne in svile itd. Dvodelne obleke so prav tako preproste. Bluze so ravne in brez ovratnika, okrašene pa so z resami, obrobi, žepki in podobnimi prikupnimi domisleki. Najbolj pa se bomo verjetno ogreli za enostavne enodelne obleke s skromnimi izrezi, kratkimi ali tričetrt rokavi in pasom. Zelo mladostne so namreč in letos povsem v skladu z modnimi zahtevami. Seveda pa morajo biti precej asimetrično okrašene.

Popoldne boste oblekle plašč in ga dopolnile z dodatki barve istega tona. Tudi obleko boste tako izbrale. Za popoldne ali večer pa si boste omislile — če vam to dopušča denarnica seveda — obleko iz čipk ali svile, ki pa bo seveda brez rokavov in na prsih ter hrbtu nekoliko globlje izrezana. K njej boste nosile primerno ogrinjalo. Ozke čipkaste obleke s tankimi naramnicami nas bodo spomnile na leto 1925, pa nič za to. Za ples bodo letos moderna rahlo zvončasta oblačila iz svetlikajočih, s srebrnimi in pozlačenimi nitkami okrašenih tkanin.

Jesen nam bo prinesla tudi precej atraktivnih detajlov. Ešarpe in šali bodo mnogokrat nadomestili ovratnike, asimetrija, okraski v diagonali in zapenjanje ob strani pa so pomembna zapoved. In kombinacije s krznom, usnjem in volno!

Jeseni bo klasična siva barva znova premagala belo in brež barvo. Nato bosta sledili zlatorjava, petrolejsko zelena inn precej — modrih barv. Seveda tudi na kombinacije črne in bele barve ne smemo pozabiti.

In zdaj še — usnje! Nosili ga bomo ne samo kot okras — za obrobke, pasove itd. Uveljavile se bodo tudi usnjene jopice, plašči pa celo — tako vsaj pravijo — krila in ogrinjala. Kombinacija usnja in pletenin bo letos postala nepogrešljiv del vsake ženske garderobe. Tako trdijo modni diktatorji, kako pa bomo odločile me, zaenkrat še ne vemo. Še vedno sije sonce in kar nič se nam ne da misliti na jesen!

ica-

Žlica je pobegnila

Na tla vam je padla žlica. Nikar ne dovolite, da bi vam jo pobrala gostiteljica. Če je pojedina svečanejša, vam bodo na krožničku prinesli drugo, sicer pa jo poberite sami in jo očistite s koščkom kruha.

Pred dnevi je izšla dvojna številka domače modne revije »Maneken«. Tisti, ki se na dopust šele odpravljajo, bodo v njej našli še nekaj modelov za vroče dni, za one pa, ki že mislijo na jesen, je »Maneken« pripravil že nekaj prijetnih predlogov. V »Manekenu« je tokrat tudi precej domačih modelov. Odlikuje jih domiselnost in to — da jih bomo lahko kar brez skrbi tudi pri nas nosili.

Ta-le dva modela sta ukrojena za mlajše osebice. Sta prikupna, kajne?

Posledne sredstvo

»Sosede imam. Živimo v središču mesta in tako blizu drug drugega smo, da bi lahko — če bi se dobro sklonili skozi okno, videli, kaj kdo kuha na štedilniku. Toda to še ni najhujše. Tudi slišimo namreč lahko vse, kar si imajo pri njih povedati!

Zdaj pa že nekaj noči nimamo miru. Sosedje so namreč kupili nov radijski sprejemnik z UKW. In zdaj vsak dan kar naprej igra. Najhuje pa je to, da imajo radijske sprejemnike še ostali sosedje. Kadar prvi poslušajo radio Ljubljano, drugi prav gotovo poiščejo zagrebško postajo, tretji pa se odločijo za radio Celovec. Če je to čez dan, še nekako gre, zvečer pa mi živci popustijo. Do enajstih nikoli ni miru. Radio kriči jaz pa se jezim. Ker pa moji sosedje niso nič pripravljeni za prijazne pomenke in dobrohotne nasvete, seveda ne morem tvegati, da bi jih opozorila, naj vendar nekoliko umirijo ta dosežek moderne tehnike,« mi je zadnjič tožila znanka. Prosila me je za nasvet, pa ji ga žal nisem mogla dati — ker imamo tudi pri nas take sosede!

Zadnjič pa se mi je le posvetilo. Ko so sosedje pogasnili luči in so po mojem mnenju že zaspali, sem zlobno prižgala radio. K sreči sem ujela oddajo jazza in moja slutnja se je uresničila. Ni minilo deset minut, ko so se sosedje oglasili. Stopila sem na balkon, izmenjali smo nekaj »ljubeznivih« besed in zdaj imamo mir eni in drugi.

Tak ukrep sem pred dnevi svetovala tudi znanki. Kdo ve če je ravno pravilen?! Meni se je namen posrečil in tudi slabe vesti nimam, saj sem navsezadnje prej že res vse poskusila. Če imajo torej tudi vaši sosedje nov UKW sprejemnik in če ste se že poslovili od nočnega miru, pa morda le še poskusite s tem — poslednjim sredstvom!

-ij

Otroci vedo, kdo jim je prijatelj, pravijo. Videti je, kot da so to občutili tudi pri mladem Crisu iz Gane, ko sem jih v takole ljubeznivem razpoloženju fotografiral v Velenju.

Smo dovolj OBZIRNI?

Že od nekdaj velja pravilo, naj hodijo otroci zgodaj v posteljo. Nič kolikokrat smo že ugotovili, kako čudovito zdravilo je sen in kako ljubezniv je otrok zjutraj, če se prebudi spočit in naspan. Toda vse kaže, da marsikateri starši tega ne vedo ali pa, da zavoljo lastnega razvedrila žrtvujejo otrokov počitek. Samo dvoje primerov naj vam omenim, ki sem jih opazila. Prav gotovo jih je še več.

Bilo je na predstavi »Celjskih grofov«. Na stari grad so med številnimi gledavci prišli tudi — mati, oče in sinek, ki bi mu prisodila kake tri, štiri leta. Posedli so po travi in malček je bil tako navdušen nad konji, da kar ni mogel zapreti ustec. Kmalu za tem pa je pocukal mamico za rokav in ji povedal, da bi šel »pančat«. Mama je slekla jopico, položila sinka v travo, ga pokrila in deček je zadremal. Spal je nemirno in nič kolikokrat se je zbudil. Polni dve uri je tako ležal in ko sta se starša končno odločila, da gresta domov, ga nisti in nista mogla prebuditi. Še dolgo sem slišala njegov jok in tesno mi je bilo pri srcu.

Drugi primer pa se je pripetil zadnjič v letnem kinu. S starši je prišla v kino petletna deklica in tudi ta je že pri prvi polovici filma začela jokati in prositi mamo, nanj jo pelje domov. Zamerim ji, da tega ni storila. Pa še nekaj se mi ne zdi prav. V veži kina Metropol sem zadnjič prebrala, da otrok ne puščajo k predstavam, ki se začno ob dvajsetih. Je mar letni kino izjema? Kaj zanj to pravilo ne velja?

Vem, da je včasih težko odreči se kakšnemu razvedrilu. Sploh, če sta oba zakonca ves dan zaposlena in sta prosta šele na večer. Pa vendar, kaj bi ne bilo bolje — če res niso mogli navaditi otrok, da tudi sami mirno spijo — če bi kako drugače poskrbeli za njihovo varnost. To, da jih vzamejo s seboj tudi tja, kamor ne sodijo, jim prav gotovo ni v dobro.

CELJSKI TRG

Vse po starem

Fižola ni, paradižnika ni, ohrovta ni veliko, cene so visoke, nihče jih ne more sklatiti, jajčk ni, perutnina je po — strahovito! — tudi po tisoč dinarjev, človek bi skočil iz kože — to so vsakdanje ugotovitve z naše lepe, prijetne tržnice. Le za las se razlikujejo med seboj, toliko pač — kakšne volje so tisti, ki jih povedo. In ker sem danes dobre volje — mimogrede sem na tržnici namreč dobila v dar šopek čudovitih nageljnov — bo moje tržno poročilo nekoliko optimistično. Ne zamerite! Kaj bi se jezili, ko je pa tako toplo in tako močno sije sonce (upam, da se do petka ne bo vse postavilo na glavo)!

Torej k stvari! Krompir je bil po 40, pa tudi po 70 dinarjev, zelje pa 55, pa tudi po 70 dinarjev, ohrovt po 60 do 80 dinarjev, solata po 50, pa tudi po 100 dinarjev (poceni, kajne?), cvetača pa po 100 do 140 dinarjev. Ko sem kupovala fižol, sem se prepričala, da je po 70 in tja do 130 dinarjev, papriko so mi prodali po 100 dinarjev za kilogram, kumare pa po 70 dinarjev. Na trgu so se pojavile tudi že tiste za vlaganje, so pa po 150 do 200 dinarjev.

»Paradižnika je bilo pretekli teden zelo malo,« mi je povedal tržni nadzornik. »Zdaj pa smo ga dobili nekaj iz Kopra in moram reči, da je prvovrsten.«

Zadnji čas, kajti prej smo lahko kupili vse prej kot samo lep paradižnik.

Hruške so bile po 60 do 70 dinarjev, en cel dan so prodajali tudi maline, po katerih gospodinje še zelo povpraševajo, breskve so po 120 do 140 dinarjev, grozdje pa še vedno cenijo na 220 dinarjev. Lubenice prodajajo po sedem kovačev, jajčka pa so — hura! — cenejša za dva dinarja. Dobite jih namreč tudi že za 25 dinarjev!

Na trgu je bilo pretekli teden kar lepo. Tržni nadzornik mi je zaupal, da je izvedel dve akciji za čistočo, ki sta se mu baje kar lepo posrečili. Takele akcije so zvezane namreč s primernimi globami in vsako nepotrebno umazanijo morajo prodajavci posebej kupiti. Globe so tudi po sto dinarjev in to navsezadnje že res ni kar tako.

Avtomobilčki in slaba vest

Pred dnevi se je za novo trgovsko šolo v Celju ustavil »Luna park«, ali bolje mešanica domačih in tujih lastnikov naprav za ustvarjanje veselja — za mlade in stare.

Celjani so se zlasti v poznih urah zgrnili ob pistah, vrtiljakih, napravah za merjenje moči in podobno. Toda najživahneje je vsekakor ob začetku in ranih večernih urah, ko so se na prostoru zbrali otroci v spremstvu staršev.

Zanimiva je ugotovitev, da za vrtiljak ni bilo posebnega zanimanja, pač pa so otroci navalili na avtomobilčke, motorje, rakete in podobno. Vožnja, vožnja ... to je bilo v teh večerih lahko razbrati v otroških očeh. Vožnja do iznemoglosti. Žal le želja, ker je zadeva pač bila draga, vožnja namreč. In res bi le težko pričakovali, da bo kdo zapravil pol plače za otroka, ki si želi nekaj, kar na koncu ne bi bilo niti tako nedostopno, če bi Celje ne bilo tako »malo«?!

Bodimo iskreni. Celje ni tako malo in morda nam je ostalo nekaj provincijskega duha, da se nismo spomnili, da bi uresničili vsaj v skromnih razmerah ljubljansko zamisel o avtopisti z bencinskimi avtomobilčki, kjer se lahko vozijo samo otroci, ki imajo izpit in kjer ni potrebno dvesto dinarjev za tri minute vožnje. Ljubljanska zamisel pa je že po dosedanjih izkušnjah dala odlične rezultate, saj se otroci tako hitro nauče vse potrebne veščine in znanja, ki ga rabijo, da bi bili bolj varni na cesti. Morda bomo Celjani tudi enkrat dobili prometni »poligon« za pionirje.

Sicer pa je obisk mešane skupine v Celju bil zanimiva sprememba, ki je vnesla precej živosti za nekaj dni. Razen tega pa so mnogi Celjani hkrati ugotovili, da je ulica 29. novembra zelo primerno sprehajališče ob poletnih večerih. Prikupna zelena aleja na obeh straneh ulice, mir in slab promet — tudi to je nekaj novega.

Morda je prve dni nekoliko motilo, da je bilo prehrupno; toda naslednje dni je uprava poskrbela za mir v kasnejših urah. Istočasno so presenečale tudi cene — »en strel 250 dinarjev« in podobno. Toda Celjani so molče prešli preko tega. Strelišča, ki jih je bilo morda preveč, so ostala prazna. Zares k sreči imamo v Celju precej boljših strelišč, celjski strelci pa tudi niso čutili potrebe, da bi iskali priznanja za drag denar, zlasti ne po zadnjem velikem uspehu.

Otroški živžav — včasih tudi jok zaradi nepotolaženih želja pa je bil vsekakor vsaj zanimiva sprememba, če ne pouk.

BOJ PROTI GLISTAM

Glistavost je med našim prebivalstvom izredno močno razširjena. Ni samo obolenje otrok, marveč velikokrat povzroča težave tudi odraslim.

Pri nas so najbolj razširjene tri vrste črevesnih glist, med njimi pa zavzema prvo mesto navadna človeška glista. Človeška glista je približno do 20 cm dolga.

Naseli se v tankem črevesu, včasih pa potuje po črevesni poti navzgor, v dvanajstnik, v želodec in pride po požiralniku tudi v usta in nos, tako, da jo otrok ali odrasli celo izbruha. Iz tankega črevesa pa potuje tudi navzdol v debelo črevo in v danko, kjer posamezno ali v celih klobukih pride z blatom na dan.

Glista na svoji poti včasih zaide v žolčne vode, žolčnik, v jetra, v slepič, prav neverjetno je, kje vse jo lahko zdravnik najde. Vsepovsod, kamor pride lahko, naredi veliko okvaro. Glista je pravi zajedavec, ki človeškemu telesu odjeda prepotrebno hrano in s tem človeku škoduje in ga tudi zastruplja s svojimi izločki. Glistavost spremljajo vse mogoče težave. Predvsem opazujemo slabo počutje, bledičnost, neješčnost, pri otrocih pomanjkanje veselja do igre, pri odraslih pomanjkanje veselja do dela. Ker ličinke na svoji poti po človeškem telesu pridejo po ključnih dovodnicah v pljuča, povzročajo lahko pokašljevanje ali naduhi podoben kašelj. Velikokrat spremlja takega bolnika srbež po koži, razni izpuščaji, srbež ob nosu in okrog črevesa, neprijeten duh iz ust, prebavne motnje, zlasti driske ali pa celo trdovratno zaprtost, bolečine in krči v trebuhu. Včasih se klobčič glist v tankem ali debelem črevu tako zagozdi, da je potreben takojšen zdravniški poseg z operacijo. Včasih klobčič glist zaide v slepo črevo, v žolčna pota, kjer povzroči lahko težko in resno obolenje. Glistavi otroci so tudi nemirni, živčni, razdražljivi. Ponoči jih mučijo hude sanje, se premetavajo in so lahko celo zelo zbegani. Glistavost lahko celo resno ogroža človeku življenje.

Zdravljenje glistavosti spada v zdravniško ordinacijo. Zdravljenje glistavosti z bonboni »glistavci« ni uspešno in za majhne otroke celo nevarno. Zdravila proti glistam so nevarni strupi, ki morajo biti pravilno odmerjeni, dani bolniku v pravilnem časovnem zaporedju in v določenem razdobju. Namen zdravil je, da uničijo ali onesposobijo zajedavce in pomagajo, da se jih telo iznebi. Zaradi tega smemo dajati zdravila proti glistam samo po zdravnikovem navodilu.

Poti za preprečevanje glistavosti pa je več. Potrebna je temeljita čistoča rok. Male otroke moramo navaditi, da po vsaki osebni potrebi temeljito umijejo roke z milom. Ravnotako jih moramo čimprej navaditi, da se temeljito umijejo pred vsako jedjo. Potrebna je največja snaga pri pripravljanju hrane, zlasti pri pripravi presne hrane, predvsem povrtnine in sadja. Zalivanje solat in povrtnine z gnojnico iz greznic, kamor se stekajo človeški odpadki, je najbolj idealno za prenašanje in razmnoževanje človeških glist.

Zatirati moramo muhe in golazen. Na deželi moramo urediti stranišča.

Kjer so majhni otroci, pazimo, da psi in mačke ne spijo skupaj z njimi. Psi in mačke prinašajo v stanovanje nesnago in z njo tudi jajčeca glist. Važna je snaga stanovanja in stalno čiščenje tal. Navadimo člane družine na redno sezuvanje obutve in preoblačenje že v predsobi ali v veži. Skrbimo za zdravo pitno vodo.

Glistavost je znamenje zaostalosti in pomanjkljiva osebna čistoča. Z zelo skromnimi sredstvi lahko glistavost preprečimo. Z vodo, milom in metlo. Posezimo po teh sredstvih in ne bo nam žal, očuvali bomo zdravje sebi in svojim otrokom.

Dominika Marinko

BIL SEM NERODEN

Ste že morali kdaj to-le priznati? Mislim — priznati takrat, če ste bili povabljeni v goste, pa se vam je pri mizi pripetila kakšna nesreča? Oh, prav gotovo že! To ni nobena redkost. Vsem se lahko primeri. Svetujemo vam, da se nikar preveč ne opravičujte, če ste prevrnili kozarec vina. S pogledom zaprosite gospodinjo za »oproščenje« in verjemite, vsem bo mnogo manj nerodno, kot če boste razburjeno iskali pomoči pri sosedih in sosedah. Če je bilo v kozarcu rdeče vino, potrosite madež s soljo, se s kakšno tiho besedo opravičite in naslednji dan na samem o svoji zadregi kaj več povejte.

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Favoritov ni

PRED ZAČETKOM PRVENSTVENEGA TEKMOVANJA V SLOVENSKI NOGOMETNI LIGI

V nedeljo, 19. tega meseca se začenja prvenstveni boj v slovenski nogometni ligi. Med štirinajstimi člani bodo tokrat tudi tri enajstorice iz celjskega okraja; razen starih znancev Kladivarja in železničarskega nogometnega kluba Celje, še velenjski Rudar, ki si je vstop v družbo najboljših slovenskih moštev priboril z osvojitvijo okrajnega prvenstva ter po uspešno prestanih kvalifikacijah.

Letošnji člani slovenske nogometne lige so: Ilirija, Ljubljana, Grafičar, Slovan ter Odred-Krim (vsi iz Ljubljane), nadalje ŽNK Celje, Kladivar in Rudar iz Velenja, mariborski Železničar, trboveljski Rudar, Delamaris iz Izole, Triglav iz Kranja, Gorica ter moštvo Sobote iz Murske Sobote. Po vsem tem je očitno, da so v letošnji slovenski ligi najmočneje zastopani klubi ljubljanskega okraja, saj jih je zraven trboveljskega Rudarja kar šest, sledi celjski s tremi, medtem ko imajo mariborski, murskosoboški, goriški, kranjski in koperski po enega predstavnika.

Pri žrebanju sta se predstavnika Kladivarja in ŽNK Celja sporazumela, da naj bi tudi v tem prvenstvu veljalo pravilo, po katerem je nemogoče, da bi obe moštvi igrali istočasno v Celju. Zato bomo tudi v tem tekmovanju lahko spremljali vse tekme obeh celjskih enajstoric na domačem terenu.

V prvem kolu, v nedeljo, 19. avgusta se bodo Celjani doma spoprijeli z ljubljansko Ilirijo. Zanimivo je, da je tudi lani moštvo celjskih železničarjev odigralo prvo tekmo v slovenski ligi s to enajstorico in jo na igrišču pod Skalno kletjo premagalo z rezultatom 6:4. V povratnem srečanju, letošnjo pomlad v Ljubljani, pa je Ilirija odpravila Celje 3:0.

Kladivar bo v nedeljo nastopil v Gorici. Ko je lansko jesen goriško moštvo gostovalo v Celju je utrpelo na Glaziji visok poraz 7:0, v povratnem srečanju doma pa so zmagali Goričani 3:0. Torej kakor v primeru celjskih železničarjev, tako je tudi za tekmi, ki jih je odigral Kladivar obveljala prednost domačega igrišča. V vseh štirih tekmah so zmagali domačini. Ali naj to pravilo velja tudi za prvo kolo novega tekmovanja?

Velenjski Rudar bo tekmovanje v slovenski ligi začel na domačem igrišču ter sprejel v goste ekipo ljubljanskega Odreda-Krima. Čeprav je najbolj nehvaležno napovedati izid tega ali kateregakoli drugega dvoboja, pa je vendarle treba povedati, da so se Velenjčani dobro pripravili na start v slovenski ligi. To sta zlasti potrdili dve tekmi: pokalna, v kateri so odpravili trboveljskega Rudarja ter prijateljsko srečanje z Reko, članom prve zvezne lige. Dvoboj z njima se je končal z zmago Rečanom 7:4, kar je več kot častno za novopečenega slovenskega ligaša.

Po seznamu letošnjih članov slovenske nogometne lige se vidi, da med njimi ni izrazitega favorita. Bolj kot o tem lahko govorimo o izredni izenačenosti moštev, kar bo dajalo prvenstvenemu boju izredno mikavnost in privlačnost. Favoritov ni, zato bo borba za najboljša mesta izredno zanimiva. V njo posežejo tudi moštva iz celjskega okraja.

Pred durmi je torej prvenstveni boj najboljših slovenskih nogometnih enajstoric. Kaj pričakujemo od njih? Veliko lepih in fair iger, veliko požrtvovalnosti in borbenosti, prav nič surovosti. To od igravcev! Od gledavcev pa — več spodbudnega navijanja in nič takega, kar bi lahko metalo na celjske in velenjske obiskovavce nogometnih tekem temno luč. -mb

IZREDEN USPEH celjskih strelcev na republiškem prvenstvu

V nedeljo se je v Ljubljani končalo letošnje republiško prvenstvo v streljanju, na katerem je 26 strelcev iz celjskega okraja potrdilo visoko kvalitetno raven in očiten napredek v zadnjem obdobju. Celjski strelci so v trinajstih disciplinah pobrali kar devet prvih mest, razen tega pa osvojili najvišjo trofejo — pokal sekretarja CK ZKS Mihe Marinka v ekipnem tekmovanju z vojaško puško.

Uspeh celjskih strelcev na republiškem prvenstvu lahko ocenjujemo kot izreden dosežek dela in življenja v strelskih organizacijah celjskega okraja, zlasti pa še v Celju. Gre tudi za okolnost, da strelci iz Celja nimajo niti strelišča za malokalibrsko puško in so vsled tega močno prikrajšani pri treningih. Zato se uspeh v Ljubljani pojavlja tudi kot zahteva, da bo treba ta celjski problem rešiti v najkrajšem času in tako omogočiti tem prizadevnim športnikom nadaljnje uspešno delo tako v pogledu množičnosti kot kvalitete.

V posameznih skupinah so celjski tekmovavci, katerih precejšnje število bo 25. avgusta nastopilo na državnem prvenstvu v Zagrebu, dosegli naslednje uspehe:

Malokalibrska puška proste izbire: — olimpijski meč — mladinci: 1. Franc Turnšek 562. Člani: 1. Polde Tržan 560, 2. Tonček Jager 560.

Malokalibrska pištola proste izbire: 1. Mirko Mejavšek 521.

Malokalibrska puška proste izbire — mladinci 3 krat 30: 1. Dečman Vili (Štore) 808, 3. Franc Turnšek 786.

MK puška proste izbire — člani: 4. Majda Želj 780

MK pištola Drulov: 1. Jože Tržan 516, 2. Jože Štrajher 509.
MK pištole Drulov — ekipe: 1. Celje 1528.

MK puška serijske izdelave 3 krat 30 — mladinci — ekipno: 2. Celje 1891.
MK puška serijske izdelave — članice: 3. Heda Dobovičnik 482, 4. Majda Želj 473.

Vojaška puška hitro streljanje, ekipno: 1. Celje 39/213; posamezno: 3. Polde Tržan 10/59.

Vojaška puška — trosav-ekipno: 1. Celje 1952 (Jager 505, J. Tržan 499, P. Tržan 490, Hočevar 458), 2. Ljubljana 1944.

Premalo kmečke mladine

V VRSTAH TELESNOVZGOJNIH ORGANIZACIJ MOZIRSKE OBČINE

Četudi brez izkušenj, se je občinska zveza za telesno kulturo v Mozirju solidno uveljavila kot usmerjevavec celotnega dela na področju telesne vzgoje. To dejstvo je razveseljivo tembolj, ker zveza pri svojih prizadevanjih ni našla zadovoljive opore pri občinskih političnih forumih. Obeti za prihodnjo sezono pa so, zlasti kar se tiče skupnega dela in pomoči tako občinske organizacije SZDL kot občinskega komiteja ZKS, dosti lepši. To je potrdila tudi udeležba predstavnikov teh političnih organizacij na nedavnem občnem zboru.

V mozirski občini obstaja pet telesnovzgojnih organizacij, od tega tri društva Partizan (Mozirje, Gornji grad in Ljubno), nadalje športno društvo Mladost v Rečici ob Savinji ter nogometno društvo Savinja v Nazarjih. Vsa ta društva vključujejo 590 članov, od tega nekaj nad štiri sto aktivnih. Podatki nadalje povedo, da imajo vsa partizanska društva 18 vaditeljev, športni društvi pa pet strokovnih moči. Te številke niso zadovoljive, zlasti pa ne zadoščajo podatki o številu aktivnih članov v teh organizacijah. Gre namreč tudi za dejstvo, da imata v vseh ostalih organizacijah dosti manj aktivnih pripadnikov. Pa še nekaj, v teh društvih pogrešajo kmečko mladino. Vse to kaže, kam bodo morala telesnovzgojna društva usmerjati svojo dejavnost.

Na skupščini so mimo tega potrdili predlog občinske zveze o nameravani gradnji ustreznega stadiona v Mozirju, kot osrednjega športnega objekta v mozirski občini ter nadalje načrt o ureditvi dveh igrišč v Gornjem gradu in na Ljubnem. Nogometašem iz Nazarij, ki so se prav tako zavzemali za gradnjo svojega stadiona, pa so priporočili, naj se pozneje aktivno udjstvujejo rajši na mozirskem športnem prostoru, ne pa v Kokarjih. S tem si bodo zagotovili tudi večji obisk na nogometnih tekmah okrajne lige.

Kakor s številom članov, tako ne moremo biti zadovoljni niti s številom osnovnih organizacij. Zato bi bilo prav, če bi vsi pristojni činitelji, zlasti pa mladinska organizacija, podprla ustanovitev novih društev Partizana v Lučah ter v Šmartnem ob Dreti. Pa tudi sicer bi se morala mladina v večji meri angažirati pri delu teh organizacij, ki so po svojem sestavu predvsem mladinske. Zato bo zanimivo spremljati pobude občinske zveze za telesno kulturo pa tudi občinskega komiteja Ljudske mladine pri ustanavljanju šolskih športnih društev, nad katerimi na bi prav tako skrbela in jih vključevala v izvajanje svojega programa občinska zveza za telesno kulturo. Nekaj novih pobud za poživitev dela pa lahko pričakujemo tudi od tesnejšega sodelovanja občinske zveze za telesno kulturo ter občinskega strelskega odbora.

Prvi obračun dela občinske zveze za telesno kulturo v Mozirju je pravilno ocenil mesto in vlogo tega foruma, prav tako pa mu tudi nakazal nekaj nalog, ki jih naj reši v naslednjem delovnem obdobju. Istočasno je izrekel priznanje vsem prizadevnim telesnovzgojnim delavcem tako v društvih, kot pri občinski zvezi.

-mb

Za boljše delo

Nobena tajnost ni, da je zadnje čase med nogometaši celjskega Kladivarja nekaj »škripalo«. Ugovorov in prigovorov je bilo nešteto. Nekateri so rekli, da ne bodo več igrali, drugi so pa zahtevali denar za neporavnano hranarino in podobno. Rezultat notranje disharmonije so bili tudi izredno slabo obiskani treningi. Stanje je bilo bolj zaskrbljujoče, kot razveseljivo, zlasti še, ker se je medtem naglo bližal čas prvenstvenega tekmovanja.

Ko pa so se pred dnevi zbrali na članskem sestanku, so se pogovorili pošteno in odkrito. In kar je najvažnejše — vsi so obljubili, da bodo resno prijeli za delo, pridno trenirali in igrali. Izraz notranjih teženj se čuti tudi v tem, da so strokovno delo zaupali domačemu trenerju — Radku Dobrajcu.

Da bi povsem konsolidirali notranje delo, bodo bržkone sklicali tudi redno ali izredno skupščino, na kateri naj bi prišlo do nekaterih sprememb v vodstvu društva. Vsekakor koristni in upajmo, da tudi pravočasni ukrepi za okrepitev dela.

Kladivar izpadel

V drugem kolu republiškega tekmovanja za jugoslovanski pokal so nogometaši celjskega Kladivarja položili orožje pred ljubljanskim Slovanom. Tekma v Ljubljani se je končala v korist domačinov 3:1 (2:0). Navzlic porazu, je Kladivar igral lepo. K izgubljeni bitki pa sta v mnogočem vplivali tudi dve enajstmetrovki. Zaradi tega poraza je Kladivar izpadel iz nadaljnjega tekmovanja za jugoslovanski pokal.

II. kolo zvezne atletske lige

V soboto, 18. in v nedeljo, 19. avgusta je na sporedu drugo kolo zvezne atletske lige za moške in ženske. Člani in članice celjskega Kladivarja bodo tokrat nastopili doma ter se v moški konkurenci pomerili z atleti mariborskega Branika in ljubljanske Olimpije, v ženski pa samo s tekmovavkami Olimpije. Po vseh računih bi morali v obeh konkurencah zmagati domačini.

Medtem ko se bo prvi dan tekmovanje začelo ob 17. uri je drugi dan napovedano za 16.

Razen atletov, ki se bodo borili za točke, bodo nastopili še nekateri člani državne reprezentance, oziroma kandidati za bližnje evropsko prvenstvo. Z njihovo udeležbo bo tekmovanje pridobilo na zanimivosti.

Razen atletov Branika, Olimpije Svobode iz Kranja nastopajo še 10.000 Mihalič Franjo, 400 Grujić Miloje, daljina: Munjić, troskok: Jocović kladivo Račić, 5.000 m Ivanovič, 200 m Dr. Savić Srdja, krogla: Jocić, Tomasović, disk: Radošević Dako Tomasović.

Pri ženskah startajo poleg atletinj Olimpije Svobode in Kladivarja še Šikovec Luncer Olga in Simić Nada 100 m in 200 m.

Začetek tekmovanja 1 dan ob 17 uri, drugi dan ob 15,30 palica ostale discipline pa ob 16,30.

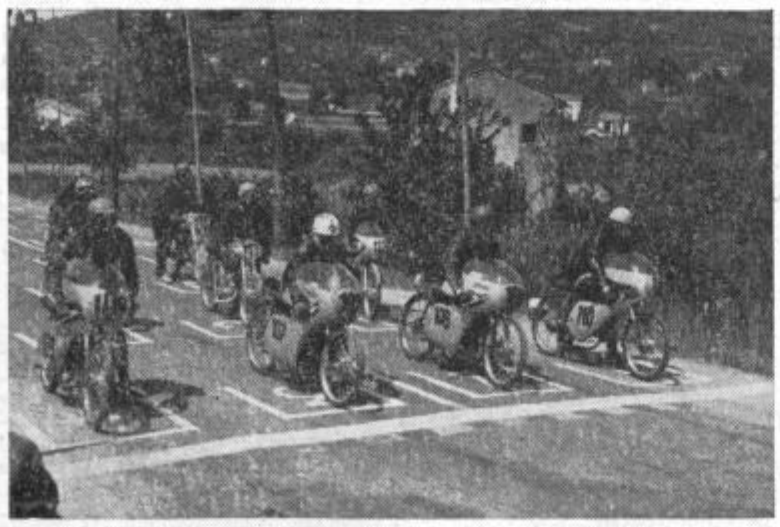

Avto-moto društvo v Škofji Loki bo v nedeljo, 19. avgusta priredilo motociklistične hitrostne dirke, ki bodo štele za državno in republiško prvenstvo. Dirka bo na krožni progi dolgi 4.500 metrov. Začetek je določen za drugo uro popoldne. Naša slika prikazuje start motociklov do 50 ccm na letošnjih mednarodnih motociklističnih dirkah v Portorožu. V prvi vrsti so Tomosovi tekmovavni stroji Colibri Special. Zanimivo je, da zaseda v skupini motociklov do 50 ccm Celjan Franc Gajšek na republiški lestvici drugo mesto z 12 točkami za Štefetom iz Kamnika, ki je doslej zbral 18 točk.

Celjski šahisti drugi

V nedeljo je bil v Mariboru zaključen moštven brzopotezni turnir, na katerem so nastopili igravci osemnajstih klubov. Prvi del tekmovanja je bil izveden v dveh skupinah. V eni izmed njih so celjski šahisti zasedli prvo mesto in se tako uveljavili v finalni del, v katerem so premagali vsa moštva razen Maribora in si tako priborili častno drugo mesto.

Vrstni red moštev v prvi skupini predtekmovanja je bil: Celje 21 in pol, Kovinar 20, Krilato kolo 17 in pol, Fram 11, Rače 10 in pol ter Konjice 9 točk.

V finalu pa so se ekipe razvrstile takole: Maribor 24, Celje 21, Kovinar 16, Hrastnik in Obrtnik (Maribor) 11, Ruše 5 in pol točke.

Kot posamezniki so celjski šahisti od desetih možnih točk osvojili: Pešec 9, Pertinač 8 in pol, Ojstrež 7, Štrajher in Jazbec 6 in pol ter Bervar 5 in pol točke.

Motiv z Muzejskega trga v Celju (foto M. Božič)

Najboljša tretja podružnica

V OKVIRU KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL CENTER

Krajevna organizacija SZDL Center v Celju je tudi letos razpisala tekmovanje med svojimi podružnicami, ki traja od 15. februarja do 15. novembra, z namenom, da poživi delo krajevne organizacije, poveča aktivnost članov pri reševanju pomembnih družbenih problemov, izboljša politično ideološka vzgoja ter reši nekatera organizacijska vprašanja. Osnovni program tekmovanja zajema: pridobitev novih članov, redno pobiranje članarine, skrb za socialno šibke, pomoč hišnim svetom, aktivno sodelovanje med komisijami in sekcijami, pomoč delovnemu štabu, sodelovanje z osnovno organizacijo Zveze komunistov ter ostalimi organizacijami, skrb za vzgojo novih kadrov in podobno.

Podružnice na območju krajevne organizacije SZDL Center so v času tega tekmovanja veliko naredile. Tako so članarino pobrale stoodstotno, vključile v organizacijo SZDL nad 300 novih članov, pomagale hišnim svetom, pridobile za društvo prijateljev mladine nad 70 članov itd. Ob pomoči podružnic so pionirski hišni sveti izvedli več izletov in športnih tekmovanj; na novo pa so ustanovili dva pionirska hišna sveta in to na Ljubljanski cesti 6 do 8 in na Šlandrovem trgu. Na pobudo komisije za mladinska vprašanja so ustanovili osnovno organizacijo LMS, katere odbor šteje sedemnajst članov. Razen tega je na novo ustanovljena mladinska organizacija izvedla več športnih tekmovanj.

Ko je odbor krajevne organizacije SZDL Center zbral poročila vseh podružnic o opravljenem delu in njihovo prizadevnost ocenil s točkami je dobil naslednji vrstni red: 1. tretja podružnica 882, 2. prva podružnica 634, 3. druga podružnica 460, 4. osma podružnica 387, 5. sedma podružnica 367, 6. šesta podružnica 316, 7. peta podružnica 310 in 8. četrta podružnica 209 točk.

Pri tej razvrstitvi preseneča razmeroma slaba uvrstitev in slab zbir točk pri drugi podružnici, ki je lani v enakem tekmovanju zasedla prvo mesto, a je zdaj močno popustila. Zato pa si zasluži največ pohvale tretja podružnica, ki je po zaslugi svojega predsednika Mirka Tanjška dosegla izredne uspehe in jo lahko postavljamo za zgled vseh podružnic krajevne organizacije Center.

V. D.

GIBANJE PREBIVAVSTVA

Od 4. do 11. avgusta 1962 je bilo rojenih: 28 dečkov in 28 deklic

POROČILI SO SE:

Danijel Hočevar, učitelj in Elizabeta Hočevar, učiteljica oba iz Celja. Dušan Guteša, obsolvent tekstil. fakultete iz Ljubljane in Jerka Repič, profesor iz Celja. Rudolf Franc, strugar in Marija Vodenik, delavka oba iz Celja. Janez Založnik, elektromonter iz Lipe pri Frankolovem in Alojzija Keblič, trg. pomočnica iz Rov. Franc Kuri pismonoša iz Škal in Ana Matjašič, likalka iz Ložnice. Janez Pristotnik, uslužbenec LM iz Cerkelj in Elizabeta Laubič, frizerka iz Štor. Joso Kužina, kovač in Marija Javornik, pom. kuharica oba iz Zavrha nad Dobrno 2. Janez kovačič, mehanik in Ljuba Florjančič, knjigovodkinja oba iz Celja. Marijan Salobir, študent psihologije iz Dobjega pri Planini in Nada Coklin, študent risanja iz Hrastnika. Franc Salobir, trgovski pomočnik in Jožefa Vodeb, učiteljica, oba iz Dobjega. Ivan Budna, elektrotehnik in Sonja Trdan, zobozdravniška asistentka, oba iz Celja.

UMRLI SO:

Neža Lešek, gospodinja iz Osence, stara 51 let. Ivan Huš, šofer iz Prebolda, star 26 let. Ivan Vudler, strojni ključavničar iz Celja, star 70 let. Stanislava Koprivc, delavka iz Celja, stara 28 let. Leopold Povalej, kmetovalec iz Bukovja, star 59 let. Antonija Tratnik, vzdrževana iz Celja, stara 81 let. Janez Turkuš, prevžitkar iz Majšperga, star 75 let.

KRONIKA NESREČ

V opekarni je stroj poškodoval roko delavki Agici Kortnik iz Zg. Hudinje. — Francu Ferančku iz Prožinske vasi je cirkularka poškodovala prste na roki. — Z vlaka je padla Vera Poljšak iz Hruševca pri Šentjurju. Poškodovala si je glavo. — Pri padcu z mopedom se je poškodoval Rudi Pangerl iz Ljubečne. — Enajstletnega Ivana Žogana pri Poniki je brat po nesrečnem naključju s koso vrezal v roko. — Marija Abac iz Polzele je padla in si poškodovala glavo. — V Kolarstvu Petrovče je cirkularka odrezala Francu Irmanu tri prste na desni roki. — Ivanka Kranjc iz Zabukovice je padla in si poškodovala hrbtenico. — Sedemletna Milenka Žnidar z Zbelovega je padla in si pretresla možgane. — Pri skoku v vodo si je tilnik poškodoval Franc Glazinšek iz Šmartnega. — Osemletno Štefko Novakovo iz Lipoglava je pičila kača. — Osemletni Silvo Pečnik iz Polzele se je s sekiro vsekal v nogo. — S kolesom je padel in si pretresel možgane Stanko Solinc iz Začreta. — V tovarni organskih barvil je sod padel na hrbet delavcu Martinu Krištofu. Poškodovano ima hrbtenico. — Alfred Cmak iz Polzele je padel in si poškodoval rebra. — Valter Leskovšek iz Trnovelj je padel z mopedom in se poškodoval. — Pri škropljenju hmelja se je s škropivom zastrupil Jože Jurhar iz Medloga. — Pri padcu so si zlomili nogo: Jože Sitar iz Pristave pri Ljubečni, Marija Tržan iz Štor, Miha Gogelj iz Griž, Genovefa Toplinšek iz Proseniškega, Jožefa Podpečan iz Višnje vasi, Marija Amon iz Celja, osemletni Jože Pajk iz Ložnice pri Žalcu, Helena Zajc iz Polzele in Valentin Majer iz Košnice.

RADIO 202

V nedeljo, 19. avgusta bo imela celjska radijska postaja naslednji program: 12.00 pogovor z državljani; 12.10 obvestila; 12.15 naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo; 12.25 zabavni orkester Edmundo Ross; 12.45 nedeljski utrinki.

V dnevih od ponedeljka 20. do vključno sobote 25. avgusta je celjska kronika vsak dan na programu ob 17.00, oddaja naši poslušavci čestitajo in pozrdavljajo ob 17.30, obvestila pa ob 17.45. Sicer pa bo program izpopolnjen še:

PONEDELJEK, 20. AVGUSTA: 17.10 zvoki s hammond orglami; 17.20 športni tednik. TOREK: 17.10 trio Maksa Kovačiča, poje Stanka Gorišek. SREDA: 17.10 nekaj italijanskih popevk. ČETRTEK: 17.10 odlomki iz opere Traviata. PETEK: 17.10 polke in valčki; 17.20 turistična oddaja. SOBOTA, 25. AVGUSTA: 17.10 za prijeten konec tedna.

Priprave na prihodnjo sezono

Četudi je turistična sezona v polnem teku, gostinski in turistični delavci že mislijo na prihodnjo sezono. Ko so se na začetku tega tedna zbrali v Celju na sestanku, so predvsem razpravljali o cenah za prihodnjo sezono, to je za leto 1963.

Iz razprave smo povzeli, da bo do cene prihodnje leto najmanj na isti ravni kot so letos, oziroma da jih bodo še znižali. Razen tega so menili, da naj bi bila glavna turistična sezona od 15. julija do 15. septembra. Večjo pozornost kot doslej pa bodo posvetili še privabljanju domačih gostov.

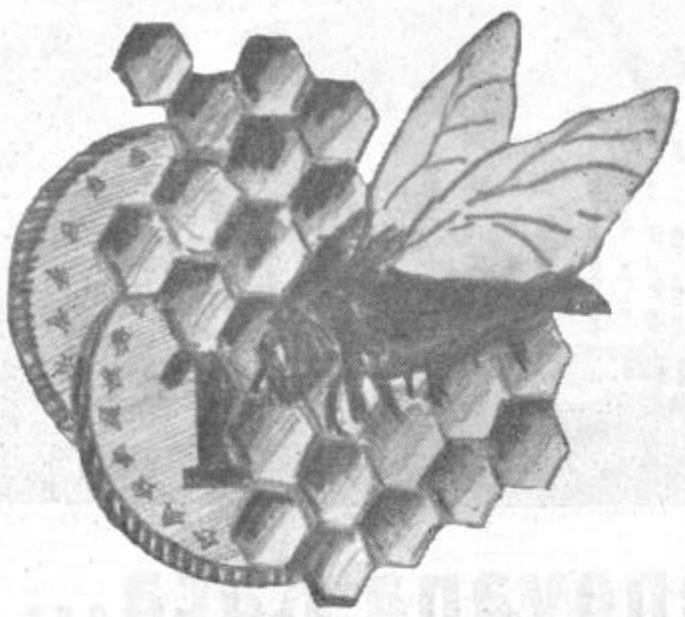

Komunalna banka Celje

S PODRUŽNICO MESTNO HRANILNICO CELJSKO TER EKSPOZITURAMI V ŽALCU, MOZIRJU, SLOVENSKIH KONJICAH, ŠMARJU PRI JELŠAH, ŠENTJURJU PRI CELJU IN V LAŠKEM

ZBIRA HRANILNE VLOGE TER JIH NAJUGODNEJE OBRESTUJE

Nad 26.000 IZGUBLJENIH DELOVNIH DNI

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je pred kratkim zbral nekatere podatke o vzrokih obolenj in nesreč pri delu v petih večjih gospodarskih organizacijah na občinskem območju. V teh podjetjih (tri kovinska, eno lesno ter eno usnjarsko) so zaradi bolezni ali nesreč pri delu izgubili nad 26.000 delovnih dni, kar predstavlja blizu 9 odstotkov vseh zaposlenih. To je vsekakor visoka številka. Vzroki za to so predvsem v gripi, nesrečah pri delu in izven dela, v porodniških dopustih, raznih klimatskih zdravljenjih in nekaterih stalnih obolenjih, kot so revma, ishias itd. V posameznih podjetjih so številke sicer različne, vendar pa kljub temu dokaj visoke. Zlasti veliko izostankov so imeli v tovarni kovanega orodja v Zrečah ter v Kostroju v Konjicah. V primerjavi z lanskim letom je letos v nekaterih podjetjih tudi dvakrat več izostankov od dela. Na zelo visok odstotek izostankov vplivajo tudi tisti ljudje, ki v času bolniškega staleža opravljajo doma ali drugje celo najtežja kmetijska dela.

O vseh teh problemih, ki nastajajo v zvezi s socialnim zavarovanjem, so organi samoupravljanja in politične organizacije v podjetjih že razpravljali. Vendar, kot vse kaže, besede ne zaležejo zmeraj. Zato bo treba več skrbi posvetiti delavcem, ki prihajajo na novo v tovarne, nadalje poiskati primerna delovna mesta za tiste, ki se laže poškodujejo in končno uveljaviti nekatere disciplinske mere proti onim, ki brezobzirno izkoriščajo sredstva socialnega zavarovanja.

V. L.

JANEZ MEGLIČ, ZNOVA PREDSEDNIK OBČINSKE ZVEZE ZA TELESNO KULTURO ŽALEC

Ker je občinska zveza za telesno kulturo v Žalcu bila vse od zadnjega občnega zbora pravzaprav brez predsednika, so na nedavni seji upravnega odbora to mesto ponovno zaupali tovarišu Janezu Megliču.

»AVTOMEHANIČNA DELAVNICA« ROGAŠKA SLATINA

razpisuje mesto

računovodje

s potrebno prakso v finančni stroki.

Razpis velja do zasedbe mesta.

KOMUNALNA BANKA CELJE

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. **referenta hranilne službe**
2. **administratorja**
3. **pomožnega referenta**

Pogoji: pod 1 in 2. popolna srednja šola in 3 leta prakse, pod 3 nepopolna srednja šola.

Prošnje z zadnjim šolskim spričevalom in življenjepisom je poslati najkasneje do 30. avgusta.

„Avtomotor" Celje

nudi

za takojšnjo dobavo in pod zelo ugodnimi kreditnimi pogoji:

ZASTAVA 615/b kamionet	2,995.000	1,5 t
ZASTAVA 615/b furgon	3,450.000	1,5 t
ZASTAVA 620/b kamionet	3,220.000	2 t
ZASTAVA 620/b furgon	3,600.000	2 t
ZASTAVA 1100/TF furgon	2,495.000	1 t
TAM 4500	5,450.000	4,5 t
TAM 4500 — kiper	6,450.000	4,5 t
KOMBI IMV	2,970.000	
KURIR IMV	1,985.000	1.250 kg
SERVIS IMV	2,650.000	

Kreditni pogoji:

lastna udeležba 40% odnosno 50%, odplačilna doba 5 let s 6% obrestmi, investicijski elaborat je enostaven.

Vse informacije dobite v poslovalnici Avtomotor Celje, Levstikova ulica, telefon 25-74.

SE PRIPOROČA

Avtomotor

RAZPIS

DELAVSKA UNIVERZA V CELJU sprejema prijave za naslednje tečaje:

1. **knjigovodski tečaj I. stopnje (začetni)**
2. **knjigovodski tečaj II. stopnje (nadaljevalni)**
3. **knjigovodski tečaj III. stopnje (višji)**
4. **začetni tečaj slovenske stenografije**
5. **nadaljevalni tečaj slov. stenografije (poslovno pismo)**
6. **višji tečaj slov. stenografije (debatno pismo)**
7. **strojepisni tečaj (začetni)**

Prednost pri sprejemu bodo imele zaposlene osebe na podlagi priporočila gospodarske organizacije ali ustanove. V začetne tečaje bomo sprejeli tudi ostale državljane, ki so uspešno dovršili vsaj dva letnika gimnazije ali njej enakovredne šole.

Pri vpisu je treba predložiti:

1. **prijavo na predpisanem obrazcu**
2. **priporočilo gospodarske organizacije ali ustanove**
3. **zadnje šolsko spričevalo**
4. **vpisnino v znesku din 500**

Rok za oddajo prijave za tečaj pod tek. št. 7 je 3. sept. 1962, za ostale tečaje pa 15. sept. 1962.

Tiskovino za prijavo in ostale informacije dobe interesenti v upravi Delavske univerze Celje, Malgajeva ul. 4 (tel. 30-24).

OBJAVE IN OGLASI

KINO

KINO UNION
17.8. — 18. 8. 1962 »Sedmo Sinbadovo potovanje« ameriški barvni Csc film
19. 8. — 22. 8. 1962 »Zvižg ob 8« jugoslovanski film
23. 8. — 26. 8. 1962 »Kam s truplom« italijanski Csc film

KINO METROPOL
17. 8. — 20. 8. 1962 »Pločnik Pariza« francoski film
21. 8. — 24. 8. 1962 »Monpti« zah. nemški barvni film

LETNI KINO
do 19. 8. 1962 »Neznanec je prišel« ameriški barvni Csc film
20. 8. — 23. 8. 1962 »Beni Goodmann« amer. barvni Csc film

KINO »SVOBODA« SEMPETER V SAV. DOLINI
18. 8. — 19. 8. 1962 »Tarzanova borba za življenje« ameriški barvni film
22. 8. — 23. 8. 1962 »Oči ljubezni« francoski VV film

PRODAM

PRODAM STARINSKO POHIŠTVO IZ TRDEGA LESA z lepo izrezljano mizo. Naslov v upravi lista.

PRODA SE VELIKI KOZOLEC, sadovnjak in kompletna sadna stiskalnica z mlinom. Naslov v upravi lista.

BARAKO PRIMERNO ZA GRADBENO ORODJE PRODAM. Korošec Lojze — Mariborska 1, Celje. Ogled možen — Cesta na Dobravo, pred cinkarniškim blokom.

PRODAM ALI ZAMENJAM ŠPORTNI MOTOR »ISO« 125 ccm — prevoženih 2.600 km za dvosedežni moped. V poštev pride ček. Gabron Jože — Lopata 11, Celje.

PRODAM KOMBINIRANO OMARO za dnevno sobo. Naslov v upravi lista.

PO ZELO UGODNI CENI PRODAMO DVOJNA KOMPLETNA NOVA VRATA z okvirji. Hišni svet — Čopova 9, Otok Celje.

PRODAM TRI MESECE STARO PSIČKO nemško ovčarko — dober čuvaj. Ogled vsak dan od 8 do 14 ure in od 17 do 19 ure, Ćret — baraka desno poleg mizarja Štukleka.

KUHINJSKO POHIŠTVO IN POSTELJO PRODAM. Vprašati — Celje, Dečkova c. 26.

POCENI PRODAMO NOVO OHISJE 10 panjskega čebelnjaka. Naslov v upravi lista.

DVOSTANOVANJSKO HIŠO z malim vrtom, pritlično in takoj vseljivo prodam. Cena po dogovoru. Naslov v upravi lista.

SLUŽBI

»ČESALNICA LORBEK« CELJE SPREJME frizersko vajenko z dovršeno osemletko.

IŠČEMO STAREJŠO ŽENSKO s stanovanjem v Celju, za pomoč v gospodinjstvu in pri varstvu otroka. Naslov v upravi lista.

IZLETNIK

ZAHTEVAJTE PROGRAME NAŠIH IZLETOV V INOZEMSTVO!

7-dnevno potovanje z vlakom ali avtobusom v Paris, v mesecu oktobru. Prijave do 30. avgusta.

7-dnevno potovanje z avtobusom FIRENCE—RIM—NAPOLI, v začetku meseca oktobra. Prijave do 30. avgusta.

GOSTINCI!

5-dnevno potovanje na OKTOBERFEST v MÜNCHEN v mesecu septembru. Cena 24.900 din. Prijave do 15. avgusta.

LASTNIKI OSEBNIH AVTOMOBILOV!

2-dnevno potovanje z osebnimi avtomobili po visokogorskih cestah KOROŠKE, TIROLSKE, ITALIJANSKIH DOLOMITOV v mesecu avgustu in septembru. Prijavite se čimprej!

DELOVNI KOLEKTIVI!

Za vas smo pripravili enodnevni izlet na KOROŠKO VELIKOVEC—ČELOVEC GOSPA SVETA—OSTRAVICA—VRBSKO JEZERO—OSOJSKO JEZERO—BELJAK—BOROVLJE—PLIBERK. Cena 3.500 din.

2-dnevni izleti v TRST in BENETKE z avtobusom vsak mesec. Prijave do zaključnega števila udeležencev.

POTUJTE Z NAMI PO NAŠI LEPI DOMOVINI!

IZKORISTITE POPUST, ki ga nudimo za dvo in več dnevne izlete z našimi avtobusi. Za cenjena naročila se priporoča Turistična poslovalnica avtobusnega prometa Celje, IZLETNIK, tel. 28-41.

STANOVANJA

ZAMENJAM SOBO S POSEBNIM VHODOM za večjo, ali za sobo s kuhinjo. Naslov v upravi lista.

ODDAM OPREMLJENO SOBO dvema poštenima dijakinjama ali uslužbenkama. Naslov v upravi lista.

DVE DEKLETI IŠČETA SOBO s 1. septembrom v centru ali bližnji okolici Celja. Najemnina 4.000 — 5.000 din. Naslov v upravi lista.

ODDAM SOBO DIJAKU. Naslov v upravi lista.

TREM DIJAKINJAM NUDIM OPREMLJENE SOBE v novem stanovanju. Naslov v upravi lista.

DIJAKINJI ADMINISTRATIVNE ŠOLE nudim stanovanje. Nalov v upravi lista.

Zamenjamo družinsko stanovanje na Tomšičevem trgu 1/II za enakovredno v mestu.

RAZNO

POSTENEGA NAJDITELJA IZGUBLJENE LISTNICE, dne 8. 8. 1962 v Braslovčah, prosim, da jo vrne z dokumenti in čekom, denar pa obdrži za nagrado. Stok Ladislav, Ljubljana — M. Vrhovnikove 4.

KUPIM

KUPIM NOVEJŠO VSELJIVO ENODRUŽINSKO HIŠO ali novo nedograjeno s ca ³/₄ ha zemlje ali kupim samo parcelo z dovoljeno gradnjo v Petrovčah, Žalcu ali bližnji okolici Celja. Plačam takoj. Naslov v upravi lista.

KUPIM OTROŠKO POSTELJICO. Naslov v upravi lista.

KOMPAS

IZLETI PO JUGOSLAVIJI

1. 9-dnevno avtobusno potovanje po Jugoslaviji, odhodi vsak ponedeljek v avgustu in v septembru.

2. V OHRID (obe smeri z avionom). Prijave do zaključnega števila.

3. 7-dnevni dopust na Kukljici, v slikovitem zalivu otoka Ugljana nasproti Zadra. Cena 8.800 din. V ceni je upoštevan prevoz (tudi v povratku) z avtobusom iz Ljubljane do Zadra, prevoz z ladjo do Kukljice in 5 kompletnih pensionov. Otroci do 10 leta starosti plačajo 6.300 din. Vsak udeleženec si sam po želji določi čas koriščenja letnega dopusta, ev. se lahko dopust tudi podaljša. Prijave v vseh poslovalnicah KOMPAS-a.

4. Kolektivi!
Po želji Vam pripravimo eno- dvodnevni izlet na Vršič, oz. Plitvička jezera. Poseben popust!

IZLETI V INOZEMSTVO

1. LASTNIKI OSEBNIH AVTOMOBILOV! Dvo-dnevno potovanje z osebnimi avtomobili preko Koroške na Grossglockner ter v nadaljevanju v Badgastein. Cena 4.700 din, prijave do zaključnega števila.

2. GOSTINCI! 5 dni v München »Oktoberfest«. Prijave v poslovalnici KOMPAS-a.

3. KOLEKTIVI! Zaradi izrednega zanimanja za Koroško in Benetke organiziramo cenene eno in dvodnevne izlete v te nepozabne kraje. Cena 1-dnevnega izleta po Slovenski Koroški 3.500 din.

5. 3-dnevno avtobusno potovanje v Budimpešto (avtobusno). Prijave v poslovalnici KOMPAS-a.

Programe izletov prejmete v vseh poslovalnicah KOMPAS-a.

POSEBEN POPUST — odobravamo kolektivom za izletniške vožnje z našimi modernimi avtobusi. Preden se odločite za izlet, zahtevajte našo ponudbo.

Najhitreje, najugodneje in najcenejše boste potovali s turističnimi avtobusi KOMPAS-a.

Se priporoča KOMPAS Celje Tomšičev trg 1

OBVESTILA

PODJETJE »POSREDNIK« CELJE, Tomšičev trg 16 nujno rabi za prodajo v komisijski trgovini razno pohištvo, tehnični material, mopede, kolesa itd. Na zalogi ima večjo količino vidia ploščic.

Za poslovalnico v Velenju, Celjska cesta 77 rabi razno pohištvo, kolesa in tehnični material.

Za prodajo v posredništvu rabi razne avtomobile za socialistični in privatni sektor, stroje, gradbene parcele ter vseljive hiše in mala posestva.

ŠOLSKI CENTER ZA BLAGOVNI PROMET V CELJU

o b v e š č a:

VPIS: za vse novince, v petek, dne 24. avgusta 1962 od 9 do 12. Ob vpisu je predložiti zadnje šolsko spričevalo, zdravstveno potrdilo, registrirano učno pogodbo in izjavo podjetja o plačilu stroškov za internat.

Za učence II. letnika prve izmene bo vpis v ponedeljek, dne 27. avgusta 1962.

Za oddelek srednjih šol komercialistov in poslovodski oddelek sprejemamo prijave do 25. avgusta 1962.

POPRAVNI IZPITI na mladinskem oddelku pričnejo v ponedeljek, dne 27. avgusta 1962 ob 8. uri po razporedu, ki je objavljen na šolski oglasni deski.

Ravnateljstvo

CELJSKI tednik

Uredništvo in uprava Celjskega tednika, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152 Telefon uredništva 24-23, uprave in oglasnega oddelka 25-23.

Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 603-11-1-656. Izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna 400, četrtletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev. Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav do vsake srede do 12 ure.

KAJ? KJE? KDO?

PRI NAS IN PO SVETU

KDAJ? ZAKAJ?

PET DNI VESOLJSKE NERVOZE

Izstrelitev kar dveh sovjetskih vesoljskih ladij hkrati je za pet dni porinilo v ozadje vse druge mednarodne dogodke. Pogovori so se domala povsod kmalu zasukali o tretjem in četrtem astronavtu, ki sta letela z vesoljskimi ladjami »VOSTOK III« in »VOSTOK IV« kar štiri dni skupaj po vesolju. Prvo ladjo je upravljal major Andrijan Nikolajev, ki je bil v vesolju celo pet dni, drugo pa je upravljal šesti kozmonavt sveta podpolkovnik Pavel Popovič. Kaj se je ta čas dogajalo?

V soboto so oddajniki sovjetske informativne agencije TASS sporočili, da so v Sovjetski zvezi izstrelili petega astronavta. Še prej so predstavniki Sovjetske zveze v uradni noti prosili, da bi Američani za trenutek ustavili eksplozije v veliki višini. Razumljivo, saj bi atomska eksplozija velike jakosti v višini lahko ovirala polet ali pa celo povzročila katastrofo.

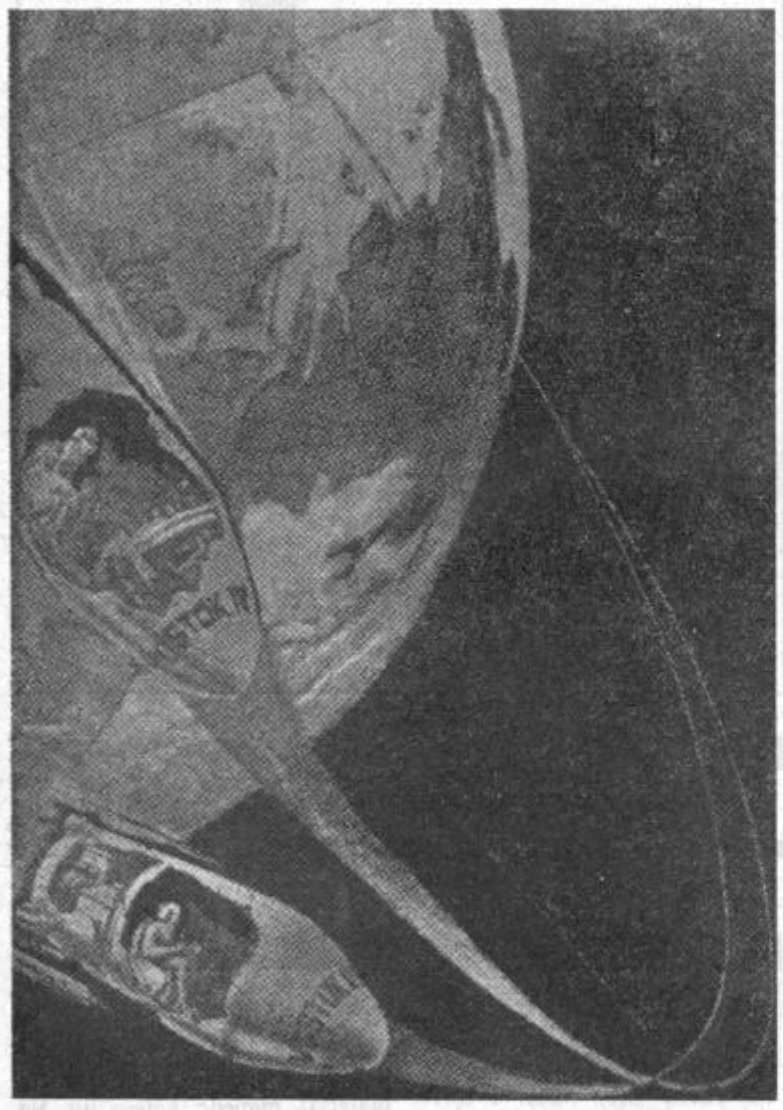

V soboto je bila to velika senzacija, ki pa se je vsaj podvojila po vrednosti in pomenu dogodka, ko je TASS v nedeljo nekoliko po enajsti uri sporočil, da je v vesolje odletel z »Vostokom IV« še kozmonavt Popovič.

Razumljivo je, da je ves svet čestital Sovjetski zvezi. Med njimi tudi ameriški predsednik Kennedy, ki je celo na tiskovni konferenci moral priznati, da so v raziskavah vesolja Sovjeti daleč pred Američani in da je skupni polet obeh sovjetskih kozmonavtov velik uspeh za vse človeštvo, ki se trudi, da bi prodrlo izven domene matere Zemlje.

Sovjeti pa so priredili ob teh pomembnih poletih še eno presenečenje. Pripravili so namreč neposredne televizijske prenose o poletu, gibanju in delovanju obeh kozmonavtov. Prvi prenos je razen Intervizije, ki zajema dežele socialističnega tabora, prenašala tudi Evrovizija. Žal se naše televizijsko omrežje v to nenadno oddajo ni vključilo. Naslednji prenos pa je prenašala samo Intervizija, radijski reporterji pa so jo slikovito prenašali tudi preko oddajnika Radio Moskva. Zadnji neposredni radijski prenos in komentar televizijskega prenosa smo lahko slišali v torek zvečer — v ruščini — to je dan pred pristankom obeh kozmonavtov.

Tokrat je bila tudi jasna trojna povezava, in sicer med obema kozmonavtoma ter zveza Zemlje z vsakim posebej. Prenos je trajal sedem minut. Najprej sta Nikolajev in Popovič sporočala nekatere značilne podatke, nato lastno počutje, slišali pa smo jih lahko tudi, ko sta se med seboj pogovarjala in izmenjala tudi nekaj zasebnih misli. Prenos je bil kljub velikemu hrupu razumljiv. Nikolajev se je oglašal s klicnim znakom »Sokol«, Popovič pa z znakom »Orel«. Oba sta se med tem, ko sta letela lepo videla, odlično pa sta videla tudi Zemljo in Mesec.

Tokrat sta kozmonavta prvič imela s seboj sicer za to potovanje posebej pripravljeno toda vendar normalno zemeljsko hrano — zrezke, piščance, sendviče in podobno. Hrana je bila že prej na kose narezana, da jim ne bilo treba odgrizniti vsak zalogaj. Toda to jih po sporočilih, ki sta jih poslala ni motilo, da ne bi imela istih občutkov, kot če bi si sama na primer rezala naravni zrezek. Hrana v posamezni ladji je bila pripravljena tudi po okusu kozmonavta. Sodijo, da bodo podatki o prehrani obeh zadnjih kozmonavtov velike znanstvene vrednosti. Med potjo sta se sladila tudi z raznimi pijačami, sodami, sokovi in celo s sladoledom.

Na Zemlji je med njunim poletom vladala precejšnja nervoza. Tako na eni kot na drugi strani blokov. Sovjetski ljudje so želeli obema kozmonavtoma vso srečo in varen pristanek, druga vesoljska nacija Amerika pa je ugibala, kaj je vse v načrtu ob tem skupnem poletu. Vse mogoče so ugibali. Toda brez ozira na to — pet oziroma štiri dni priviligiranega sprehajanja po vesolju je bil za res velik podvig obeh kozmonavtov. Toda ne samo njiju. Njihov polet je bil nemogoč, če ne bi za njima stala močna in zanesljiva ekipa strokovnjakov, inženirjev, graditeljev in planerjev tega poleta, ki doslej brez dvoma pomeni največji dogodek letošnjega leta v mednarodnem merilu.

V sredo je TASS dal še eno pomembno sporočilo. Oba kozmonavta sta ob 9.30 uri začela nad afriško celino zavirati in sta srečno pristala. Nikolajev je letel po vesolju 95 ur in obkrožil Zemljo 64 krat, Popovič pa je skupaj letel 71 ur. Zemljo pa je obkrožil 48 krat.

Sovjetski ljudje v Moskvi jima pripravljajo veličasten sprejem, ki bo verjetno v nedeljo. Ta čas jih bodo zdravniki podrobno pregledali, hkrati pa se bosta tudi odpočila od naporne poti.

Polet obeh sovjetskih kozmonavtov je močno potrdilo, da je čas poleta človeka na Mesec mnogo bliže kot smo pričakovali. In v tem je tudi njun največji doprinos človeštvu.

Četrt imenovana Kača...

Pri nas so ljudje, ki zmajujejo glave nad vsako novostjo pri gradnji blokov, naselij in stanovanjskih sosesk. Kaj bi rekli, če bi se pri nas kak arhitekt odločil za nekaj takega, kar so zgradili v Parizu. V popolnoma novem predelu mesta na periferiji starega Pariza so zgradili stanovanjski blok, ki po številu stanovavcev presega nekdanje celjske četrti. Blok je grajen vijugavo v obliki kače in se je zaradi tega dela mesta prijelo ime »kačja četrt«. V tej dolgi hiši, ki se vije v tri kilometre dolgi vijugi med visokimi stolpnicami, stanuje koli 8.000 ljudi. Pravijo, pa tudi na sliki lahko sami vidimo, da ta kačasti blok razbija enoličnost visokih stolpnic.

Japonci - TV tranzistor

Prvi, ki so vrgli na trg radijske tranzistorje v velikih množinah, so bili Japonci. Japonci so vrh tega še silno spretni pri zmanjševanju. Njihove žepne tranzistorje še ni nihče prekosil. Zdaj so se vrgli tudi v izdelavo TV tranzistorjev, ki so med nami rečeno, prav neumna zadeva. Že tako nas v naravi moti igranje tranzistorjev, zdaj pa bodo šli ljudje v naravo — gledat televizijske sporede, da bo zrak še edino, kar bodo nehote uživali od narave. Tranzistor za TV sprejem je, kot po ročaju vidimo, zelo majhen. Odgovarja približno velikosti nekoliko večje zdravniške torbice.

NEHVALEŽNA ZDENKA VUČKOVIČ

Ko je nedavno vodja znane zagrebške prireditve »prvi pljesak« hotel organizirati koncert zabavne glasbe, na katerem bi sodelovali vsi, ki so začeli svojo pevsko kariero na teh prireditvah, je dobil od Zdenke Vučkovič naslednji odgovor:

— Ne sodelujem na prireditvah zastonjkarskega značaja. —

Nehvaležnost je plačilo sveta, si misli zdaj organizator, s katerega pomočjo je pevka »tata kupi mi avto« postala slavna.

MICKEY ROONEY — V BANKROT ZARADI ŽEN

Ameriški filmski igravec majhnega rasta in zabavnih storij je najavil bankrot, rekoč: Imam 50 dolarjev v žepu in pol milijona dolarjev dolgov. Njegovi upniki so njegove bivše žene, ki jim ne plačuje alimentacij. Med upnicami je tudi slovita »vodna vila« Ester Williams, ki je nekoč kdo ve zakaj bila poročena z za glavo in pol manjšim Mickeyen.

NAROČNIKI IZ USMILJENJA

Neko sodišče v New Yorku je ugotovilo, da so nekateri listi uporabljali za akviziterje naročnikov posebno vrsto ljudi. Morali so biti revno oblečeni, morali so spustiti tudi kakšno solzo in milo prositi. Ko je bilo to dano v javnost, je nastal škandal, zlasti okoli kvalitete listov, ki so na tak način zbirali naročnike.

KLJUSE SE JE ZBALO NOŽA..

V Parizu je neki kmet prodal svojega mršavega konja mesarju. Ta pa ga je nekaj časa redil in izročil trenerju. Po dveh mesecih je bil za zakolj prodan konj že šampion na dirkih. Po enem letu mu je konj z dirk prinesel 4 milijone dinarjev, torej stokrat več kot je plačal zanj.

EISENHOWER — SLIKAR RACIONALIZATOR

Slavni vojskovodja in bivši predsednik ZDA Eisenhower ima kot njegov angleški kolega Churchill istega konjička — umetniško slikanje. Medtem ko Churcill ostaja konservativen in slika s pomočjo talenta, se je Eisenhower mehaniziral. Na platno projecira barvni diapozitiv posnetka in slika točno po predlogi.

Ameriški racionalizem, kaj hočete?

AUDREY manekenka

Veliko je filmskih zvezdic, ki so do filma prišle iz modnih hiš fotoateljejev kot modeli in manekeni. Za odlično ameriško igralko Audrey Hepburn pa to ne velja. Toda letos je nastopila kot maneken v Parizu. Ji mar gre že tako slabo? Ne! To je bil samo nastop iz prijateljstva do modnega kreatorja, ki je zanjo pripravil ducat oblek v milijonski vrednosti. Na sliki v večerni obleki ob plemenski švicarski kravi, ki se je pustila prijeti za roge...

„ŽABE" NAD RIBE...

Ljudje žabe so na pol ribiški, na pol vojaški izum. Potapljači v tihooceanskih krajih so se že od nekdaj potapljali pri iskanju bisernih školjk, koral in podobnega bogastva z morskega dna. Toda tam so bila dobra pljuča edini »aparat«. Že pred zadnjo vojno so športni ribiči želeli ostati čim dlje pod vodo. Pri tem so začeli izdelovati priprave, podobne potapljaškim opremam reševavcev ladij z morskega dna. To pa je bila nevarna zadeva in veliko drznežev je plačalo za ta lep šport z življenjem. Na obali so jim z zračno črpalko dovajali zrak po gumijasti cevi. Treba je bilo le nekoliko nerodno plavati, cev se je preganila in s plavavcem pod vodo je bilo konec. Zato so podvodno opremo vedno bolj izpopolnjevali. Med zadnjo vojno so se pri vojskujočih silah pojavili »ljudje žabe«. Ti posebni mornariški oddelki so se tihotapili v sovražna pristanišča skozi minske zapore, mrežne pregrade, vlačili s seboj mine in jih nastavljali pod sovražnikove ladje. S tem so začeli Italijani, potem pa so jih posnemali tudi Angleži. Vsem nam je v spominu ime kapetana Crabba, ki je skrivnostno izginil ob obisku Hruščeva v Angliji. Crabb je imel nalogo vohuniti za tajnimi napravami na spodnjem delu trupa ruske vojne ladje. Torej »žabe« so uporabili tudi v špijonažne namene.

Videli smo filme raznih odprav, ki so raziskovale življenje v morju. Ljubljanska odprava je posnela tak film v Rdečem morju. »Žabe« so našle svoje mesto tudi v znanosti. Toda vedno bolj je popularen podvodni ribolov. V morju, bogatem z ribami, uspe dober podvodni ribič naloviti tudi po sto kilogramov najboljših rib v eni uri. To pa je dobesedno ropanje in k sreči je pri nas tak lov z jeklenkami na stisnjen zrak in puškami na zračne patrone — prepovedan.

Kakor vidimo na naši sliki, je popolna oprema za podvodni ribolov zelo draga reč. Sestoji se iz jeklenk, gumijaste obleke, maske za oči, plavuti, puške in noža. Toda tudi to je lahko nevarno. Pred dvema letoma se je mlad Nemec pri otoku Lopudu potopil 50 metrov globoko. Za varnost se je privezal z vrvjo k čolnu. Toda v globini mu je nenadoma postalo slabo. Začel je bruhati in si je zamašil cev. Za plavanje na površino ni imel več zraka in se je utopil.

Pri nas je vsako leto tekmovanje podvodnih ribičev. Le-ti za razliko s fanti na naši sliki ne smejo imeti jeklenk s stisnjenim zrakom. Lani je bil prvak domačin z otoka Lošinja, ki je v štirih urah nalovil 70 kilogramov rib.

PRIZOR PRED TEKMOVANJEM FRANCOSKIH PODVODNIH RIBIČEV NA AZURNI OBALI...